

หนังสือรวมกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เล่ม 1

โดย

กลุ่มกฎหมายและคดี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือรวมกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เล่ม 1 ฉบับนี้ ได้รวบรวมกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัย จากคู่มือกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับแก้ไขปรับปรุง ครั้งที่ 1) ของสำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้รับรายงานการลงโทษทางวินัยจากหน่วยงานการศึกษาในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ที่รายงานมายัง ก.ค.ศ. โดยผ่านการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการแล้ว ในระหว่างปี พ.ศ. 2552 – 2556 และวารสารวิชาการศาลปกครอง เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับวินัย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 – 2562 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการลงโทษทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา นิติกรและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงได้รวบรวมหนังสือรวมกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เล่ม 1 ฉบับนี้ขึ้น โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษาในสังกัด และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

กลุ่มกฎหมายและคดี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

มกราคม 2569

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว	1
2. กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ	14
3. กรณีความผิดเกี่ยวกับเสพสุราและยาเสพติด	29
4. กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน	38
5. กรณีความผิดฐานประพตชั่ว	48
6. กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี	61
7. กรณีความผิดเกี่ยวกับการพัสดุ	74
8. กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ	76
9. กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารและปลอมลายมือชื่อ	89
10. กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา	95
11. กรณีความผิดเกี่ยวกับคดีอาญา	103
12. กรณีความผิดลอกเลียนผลงานทางวิชาการ	109
บรรณานุกรม	112

กรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

1) กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคสอง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

มาตรา 94 วรรคสาม กรณีล่วงละเมิดทางเพศ

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

**** ทั้งนี้ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับนักเรียนหญิง)

รายชื่อ 1-173/2553 ชื่อ นายแดง ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารนักเรียนหญิงหลายคนในช่วงเวลาสอน และที่ห้องเรียนของนางแดง
โดยการลู่หน้าอก โอบกอด โอบเอว หลายกรรมหลายวาระต่างกันเรื่อยมา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายแดง มักมีพฤติกรรมกระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิงหลายราย ต่างกรรม
ต่างวาระกัน ดังนี้ เด็กหญิงชาวถูกนายแดงโอบเอวและดึงตัวเข้าหาเพื่อจะหอมแก้ม แต่เด็กหญิงชาวผลัดตัวออก
ก่อน เด็กหญิงเขียวถูกนายแดง โอบเอวครั้งหนึ่ง ส่วนตะแคงต้องตัวเหยี่ยวทำหลายครั้ง และมีมือของ
นายแดงไปจับถูกหน้าอก เด็กหญิงเขียวเสียใจมากจนร้องไห้ และเห็นว่าการกระทำของนายแดงไม่ได้กระทำไป
ด้วยความเอ็นดูเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เด็กหญิงส้ม ได้ยินเด็กหญิงฟ้ามาเล่าให้ฟังว่าถูก นายแดง โอบกอด
และเคยเห็นด้วยตาตนเองประมาณ 2 ครั้ง และมีรุ่นพี่ชื่อเด็กหญิงเหลืองเล่าให้ฟังว่าถูก นายแดงโอบกอดและ
จับหน้าอก เด็กหญิงดำให้การว่าตนถูก นายแดงโอบเอว จับหน้าอก โดยกระทำมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่
4 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กระทำกับตนทุกสัปดาห์ หลังจากกระทำกับตนแล้วนายแดงยังกำชับตนประมาณ
2 - 3 ครั้ง ว่าอย่านำเรื่องนี้ไปบอกให้ใครทราบ เด็กหญิงม่วงให้การว่าตนเคยถูกนายแดงหอมแก้ม โอบกอด
หลายครั้ง

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน
หรือไม่

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 14/2553

เมื่อวันที่ 26 พ.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับนักเรียนหญิง)

รายที่ 1-176/2553 ชื่อ นายดำ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำการล่วงละเมิดทางเพศโดยมีความสัมพันธ์ทางชู้สาวถึงขั้นได้เสีย และทำร้าย
ร่างกายนางสาวแดง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวแดงผู้เสียหาย ขณะเรียนอยู่ที่โรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
นางสาวแดง มีปัญหาครอบครัวพ่อ-แม่แยกทางกัน นางสาวแดงจึงมาอยู่กับตา-ยาย นายดำ ซึ่งเป็นครูที่ปรึกษา
ของนางสาวแดง ได้เดินทางมาเยี่ยมเยียนนางสาวแดงที่บ้านอยู่บ่อยครั้งตามโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนของ
โรงเรียน จากการมาเยี่ยมเยียนเอาใจใส่ของนายดำ ทำให้ตา-ยายของนางสาวแดงเกิดความชื่นชมในตัวนายดำ
ถึงขนาดที่ต้องการให้นายดำแต่งงานอยู่กินกับนางสาวแดง ในช่วงที่ยายของนางสาวแดงเกิดไม่สบายต้องรักษา
ตัวในโรงพยาบาลและตาของนางสาวแดงจะไปเฝ้าไข้ที่นั่นตลอดเวลา ปล่อยให้นางสาวแดงอยู่บ้านเพียงลำพัง
นายดำ จึงถือโอกาสในช่วงที่ตา-ยาย ของนางสาวแดงไม่อยู่ เข้าบังคับข่มขืนกระทำชำเรานางสาวแดง
จนสำเร็จความใคร่ นางสาวแดงไม่กล้าเล่าเรื่องให้ตากับยายฟัง หลังจากนั้นนายดำได้มาบ้านนางสาวแดงและ
ถือโอกาสบังคับข่มขืนใจนางสาวแดงอีกหลายครั้ง จนกระทั่งนางสาวแดงจบการศึกษาจากโรงเรียนไปศึกษาต่อ
ที่มหาวิทยาลัย นายดำก็ยังมารับนางสาวแดงไปรับประทานอาหารแล้วพาไปรีสอร์ทและมีเพศสัมพันธ์กัน
เรื่อยมา จนถึงคืนที่เกิดเหตุทำร้ายร่างกายนางสาวแดง โดยใช้โทรศัพท์มือถือตบไปที่กกหูของนางสาวแดง
จนทำให้แก้วหูฉีกขาดและมีบาดแผลฟกช้ำบริเวณกกหูข้างซ้ายของนางสาวแดง มูลเหตุแห่งการทำร้ายร่างกาย
นางสาวแดง สืบเนื่องมาจากนายดำซึ่งมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวแดงถึงขั้นได้เสีย เกิดความหึงหวง
นางสาวแดง โดยเข้าใจว่านายขาวเป็นเพื่อนชายคนใหม่ของนางสาวแดง

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน
หรือไม่

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 14/2553

เมื่อวันที่ 26 พ.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับนักเรียนหญิง)

รายที่ 1-138/2553 ชื่อ นายม่วง ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารเด็กหญิงสาว นักเรียนชั้น ม.2/4 ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของตน โดยในวันที่
12 มกราคม 2550 เหตุเกิดบริเวณป้อมยามหน้าโรงเรียน โดยได้ใช้หวีแหย่เข้าไปในเสื้อยกทรงและดันไปโดน
ที่นม และในวันที่ 24 มกราคม 2550 เหตุเกิดที่ห้องฝ่ายปกครอง บริเวณโต๊ะทำงานของนายม่วง โดยใช้มือล้วง
เข้าไปในเสื้อบิ๊บทันตั้มและขยำ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2550 เด็กหญิงสาวมาโรงเรียนสายและพบกับนายม่วง
ที่หน้าประตูโรงเรียน นายม่วงให้เด็กหญิงสาวมาพบที่ป้อมยามหน้าโรงเรียน โดยในวันนั้นแต่งกายชุดกีฬา
เสื้อเหลือง กางเกงวอร์ม ใส่เสื้อเกาะอกสีดำซึ่งผิดระเบียบของโรงเรียน นายม่วงได้บอกให้เด็กหญิงสาวหยิบหวี
และของในกระเป๋าเสื้อออกมาซึ่งมียาตม ลิปมัน กระຈก ออกจากกระเป๋ามาวางที่บนโต๊ะในป้อมยาม หลังจาก
นั้นนายม่วงใช้หวีแหย่เข้าไปในเสื้อยกทรงและดันไปที่นม และจากนั้นนายม่วงได้นัดเด็กหญิงสาวให้มาพบ
ในวันที่ 24 มกราคม 2550 หลังเวลาอาหารกลางวัน ที่ห้องฝ่ายปกครอง นายม่วงบอกว่าตอนนี้ในห้องคนเยอะ
ยังคืนให้ไม่ได้ จะไม่เหมาะสมให้มาหลังเลิกเรียน เวลาประมาณ 14.30 น. เด็กหญิงสาวได้เข้าไปพบนายม่วง
อีกครั้งในห้องฝ่ายปกครอง นายม่วง ได้ถามข้อมูลต่างๆ และได้หยิบหวีจากกระเป๋าเสื้อและทำเหมือนครั้งแรก
พอถึงขณะนั้นนางแดงเดินเข้ามาในห้อง นายม่วงจึงได้เอาหวีออกจากหน้าอกและบอกเด็กหญิงสาวจัดกระดุม
เสื้อให้เรียบร้อยและขอเบอร์โทรศัพท์ เด็กหญิงสาวได้ให้เบอร์โทรศัพท์บ้านป้าและเบอร์มือถือของตน จากนั้น
นายม่วงถามว่าได้ทำผิดระเบียบของโรงเรียนอะไรบ้างหรือเปล่า ถามว่าเจาะสะดือไหม เด็กหญิงสาวก็เปิดสะดือ
ให้ดู ถามว่าเจาะลิ้นไหม เด็กหญิงสาวก็แลบลิ้นให้ดู จากนั้นก็สั่งให้เด็กหญิงสาวปลดกระดุมเสื้อ 2 เม็ด
โดยเด็กหญิงสาวคิดว่านายม่วงจะตรวจดูเสื้อซับในว่าผิดระเบียบหรือไม่แต่นายม่วง กลับใช้มือล้วงเข้าไปในเสื้อ
และบิ๊บทันตั้มด้านขวาและเปลี่ยนมาข้างซ้ายและขยำ เด็กหญิงสาวถามว่าอะไรหุอะ นายม่วงบอกว่า ดูว่า
เจาะหัวนมหรือไม่ หลังจากนั้นก็บอกให้ทำตัวดีๆ แล้วหยิบโทรศัพท์คืนให้ และยังอบรมต่อก่อนจะปล่อย
กลับบ้านและนัดมาให้มาพบอาทิตย์ละ 1 ครั้ง

มาตรา 94 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และกรณีกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ
ต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา

โทษ ยุติเรื่อง

มติ ก.ค.ศ. ลงโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 16/2553

เมื่อวันที่ 17 ธ.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายไม่โสกับครูสตรีไม่โส)

รายที่ 1-126/2553 ชื่อ นายวุฒิ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีพฤติการณ์แสดงออกเชิงชู้สาวต่อหญิงอื่นที่มีใช้ภริยาตนและเป็นหญิงที่มีสามีแล้ว ด้วยวาจาทั้งทางโทรศัพท์และอยู่เฉพาะหน้า จนถูกดำเนินคดีอาญาแต่พนักงานอัยการ มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่านายวุฒิข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นที่มีใช้ภริยาตน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวุฒิและนางมัย มีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษเกินกว่าการเป็นเพื่อนร่วมงาน โดยนายวุฒิมีพฤติกรรมที่ไปมาหาสู่นางมัย เข้าออกบ้านพักนางมัยอย่างถี่วิสาสะ ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและสายตาของชาวบ้าน ทั้งๆที่รู้่านางมัย มีสามีโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว โดยเฉพาะในวันที่ 12 มีนาคม 2550 นายวุฒิ ได้ไปหานางมัย ที่บ้านพักในยามวิกาล พยายามจะเข้าไปในบ้าน ให้ได้จนเกิดการยื้อยุดฉุดกระชากกันขึ้นระหว่างบุคคลทั้งสอง โดยบิดาของนางมัยมาพบเห็นเข้า นายวุฒิ จึงออกจากบ้านของนางมัยไป

สำหรับประเด็นกรณีนายวุฒิ ได้ทำการข่มขืนนางมัย ในวันที่ 5 และวันที่ 9 มีนาคม 2550 หรือไม่นั้น จากปากคำของเพื่อนร่วมงานของนางมัย ซึ่งต่างก็เป็นข้าราชการครูโรงเรียนเดียวกัน หลายรายได้ให้การสอดคล้องต้องกันว่า หลังจากวันเกิดเหตุที่นางมัยกล่าวอ้างว่า นายวุฒิข่มขืนกระทำชำเราตนนั้น นางมัยได้มาปฏิบัติงานที่โรงเรียนตามปกติไม่มีอาการหวาดผวาท้อถอยหรือตื่นกลัว และตามแขนขาของนางมัยก็ไม่มีบาดแผลหรือรอยฟกช้ำอันเกิดจากการขัดขืนต่อสู้ ในขณะที่มีการปลุกปล้ำกระทำชำเราแต่อย่างใด และยังเห็นนางมัยไปร้องเพลงที่ห้องพักครูชั้นล่างอย่างสนุกสนานผิวิสัยของผู้ที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และให้ติดตามความประพฤติเป็นเวลา 1 ปี

ประชุมครั้งที่ 10/2553

เมื่อวันที่ 24 ก.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายไม่โสกับครูสตรีไม่โส)

รายชื่อ 1-169/2554 ถึงรายชื่อ 1-170/2554

ชื่อ นายชัย ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชื่อ นางชื่น ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวต่อกัน ทำให้ครอบครัวของนางทองเดื่อร้อนและหย่าขาดจากสามี

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางชื่นได้ให้การด้วยตนเองยอมรับว่าตนมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายชัย และในขณะที่มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายชัย นางชื่นก็ไม่ยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนายชมสามีเลย นางชื่นได้เคยเล่าพฤติกรรมของตนกับนายชัยให้นายชีพซึ่งเป็นรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา โดยนางชื่นเล่าว่าได้เสียกับนายชัยครั้งแรกที่โรงแรมขณะที่ไปอบรมด้วยกัน นอกจากนั้นนายชมผู้เป็นสามีของนางชื่นยังให้การว่านางชื่น เริ่มมีความสนิทสนมกับนายชัยมากขึ้น นายชมจึงต้องเขียนจดหมายถึงพ่อตาแม่ยายเล่าถึงพฤติกรรมของนางชื่น ภายหลังนายชัยทราบว่ามีของนางชื่นรู้เรื่องจึงพยายามตีตัวออกห่างนางชื่น ไม่ยอมให้นางชื่นพบเจอ

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการทั้ง 2 ราย

มติ ก.ค.ศ. ลงเพิ่มโทษจากปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการทั้งสองราย

ประชุมครั้งที่ 18/2554

เมื่อวันที่ 7 ต.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู)

รายที่ 1-189/2553 ชื่อ นายเชียว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง พยายามข่มขืนกระทำชำเรานางสาวแดง ซึ่งเป็นบุตรผู้สืบสันดานของตน โดยใช้กำลัง กอดปล้ำและถอดเสื้อผ้าของนางสาวแดง แล้วใช้อวัยวะเพศของตนสอดใส่ที่อวัยวะเพศของนางสาวแดง และ พยายามจะนำอวัยวะเพศของตนสอดใส่ที่อวัยวะเพศของนางสาวแดง แต่ไม่สามารถเข้าไปได้เนื่องจาก นางสาวแดงตื่นรนขัดขึ้น ผลคดีอาญาศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก 4 ปี

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเชียวได้หย่ากับนางเหลือง เมื่อปี พ.ศ.2531 ซึ่งขณะนั้นนางสาวแดง อายุได้ 1 ขวบ นับตั้งแต่นั้นมา นางสาวแดงจึงได้อยู่ร่วมกับมารดาที่จังหวัด ก. มาโดยตลอด จนกระทั่งอายุ 13 ปี จึงได้มาพักอาศัยอยู่กับบิดา คือ นายเชียว เพื่อศึกษาต่อที่ต่างจังหวัด ข. นายเชียวมีพฤติกรรมชอบกอดและ จูบปากนางสาวแดงอย่างแรง รวมทั้งจับหน้าอกหลายครั้ง ในขณะที่นางสาวแดงอยู่บ้านคนเดียว การกระทำของ นายเชียวไม่เหมือนการกระทำระหว่างบิดากับบุตร แต่เหมือนการกระทำระหว่างหนุ่มสาวมากกว่า จนกระทั่ง ถึงวันที่ 11 พฤษภาคม 2546 นางสาวแดงถูกนายเชียว ใช้กำลังกอดปล้ำและถอดเสื้อผ้าของนางสาวแดงออก แล้วใช้อวัยวะเพศของตนสอดใส่ที่อวัยวะเพศของนางสาวแดง แต่ไม่สามารถเข้าไปได้เนื่องจากนางสาวแดงตื่นรน ขัดขึ้น การกระทำของนายเชียวดังกล่าวเป็นความผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเรานางสาวแดง ซึ่งเป็น ผู้สืบสันดานของนายเชียว เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก ประกอบมาตรา 285, มาตรา 80 ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก 16 ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก 4 ปี

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกและกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 15/2553

เมื่อวันที่ 3 ธ.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู)

รายที่ 1-190/2553 ชื่อ นายเหลื่อง ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น เป็นเหตุให้ครอบครัวผู้อื่นเดือดร้อน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเหลื่องมีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ได้รู้จักกับนางเขียว ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายดำ ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียนตั้งแต่ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 เมื่อมาทำงานร่วมกับนายเหลื่องได้ให้ความสนิทสนมในทางชู้สาวกับนางเขียว โดยมีพฤติการณ์เดินทางไปหานางเขียวที่อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งใช้เป็นที่ประกอบอาหารและจัดเลี้ยงอาหารกลางวันให้กับนักเรียนบ่อยครั้ง บางครั้งช่วยนางเขียวประกอบอาหาร ช่วยตักอาหารแจกนักเรียน พุดจาหยอกกับนางเขียวต่อหน้าข้าราชการครู จับมือและโอบกอดนางเขียวในขณะที่ช่วยนางเขียวประกอบอาหาร หลังจากนั้นนางเขียวก็มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป หลังโรงเรียนเลิกจะอยู่กันโดยลำพังสองต่อสองกับนายเหลื่อง ไปทำงานในวันเสาร์ วันอาทิตย์ จะปรนนิบัติเอาใจใส่นายเหลื่องเป็นพิเศษ โดยจัดเตรียมอาหารให้ทุกมื้อรวมทั้งอาหารว่างให้กับนายเหลื่อง ทั้งคู่จะนัดแนะกันออกนอกโรงเรียนในช่วงบ่าย โดยผลัดกันเข้าออกจากบริเวณโรงเรียน ทั้งคู่จะเดินทางกลับเข้ามาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเลิก และเมื่อนางเขียวกลับบ้านพักแล้ว นายเหลื่องจะโทรศัพท์พูดคุยนัดหมายกับนางเขียวแล้วจะขั้บรถยนต์ไปรับนางเขียวออกจากบ้าน แล้วจะพากลับมาส่งในช่วงเวลาระหว่าง 21.00 – 22.00 น. บ่อยๆ มีอยู่ครั้งหนึ่งนายขาวบุตรชายนางเขียวได้ขั้บขี่รถจักรยานยนต์สะกดรอยตามทั้งคู่ออกไปพบว่านายเหลื่องได้พานางเขียวเข้าไปในโรงแรม่านรูด นายขาวได้จอดรถข่มขู่เป็นเวลานานก็ไม่เห็นบุคคลทั้งสองกลับออกมา นายขาวจึงเดินทางกลับบ้านและวันนั้นนายเหลื่องได้พานางเขียวมาส่งที่บ้านเวลาประมาณ 22.00 น. หลังจากนั้นเมื่อเดือนมีนาคม 2551 นางเขียวได้ขั้บย้ายเข้ามาของออกจากบ้าน ช่วงแรกไปพักอาศัยกับบ้านน้องชาย หลังจากนั้นอีกประมาณ 2-3 เดือน นางเขียวก็ไปเข้าบ้านพักเพียงลำพังโดยนายเหลื่องเที่ยวไปรับ - ไปส่งเป็นประจำ

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 16/2553

เมื่อวันที่ 17 ธ.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใจครู)

รายชื่อ 1-035/2554 ชื่อ นายวิทย์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง ประพฤติตนในลักษณะชู้สาวกับหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาตน โดยกระทำตนสนิทสนมกับ
 นางพันทิวา มีพฤติกรรมสนิทสนมไปมาหาสู่กัน สนิทสนมกันเป็นพิเศษบางครั้งก็พักค้างคืนบ้านนางพันทิวา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิทย์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางพันทิวาจริง โดยนายวิทย์ได้ไปพักอาศัยอยู่กับ
 นางพันทิวาที่บ้านของนางพันทิวา อีกทั้งมีรูปถ่ายของทั้งคู่ในขณะที่อยู่บ้านของนางพันทิวา โดยทำกิจกรรม
 ภายในบ้านร่วมกันอย่างสนิทสนม รวมทั้งการแต่งกายซึ่งเป็นชุดอยู่บ้าน จึงเป็นการยืนยันได้ว่า นายวิทย์
 พักอาศัยอยู่กับนางพันทิวาและมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งต่อกัน ทั้งนี้ นายวิทย์ ได้ถูกผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ว่ากล่าวตักเตือน เรื่องการมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาตนอยู่ก่อนแล้ว นอกจากนั้นการที่นายวิทย์
 ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางพันทิวาเป็นเหตุให้ครอบครัวของนายวิทย์แตกแยกแต่ไม่ได้จดทะเบียนหย่า

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 5/2554
 เมื่อวันที่ 18 มี.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู)

รายชื่อ 1-072/2554 ถึงรายชื่อ 1-073/2554

ชื่อ (1) นายดอน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(2) นางภา ตำแหน่งบุคลากร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระทำผิดวินัยในเรื่องมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวต่อกันจนครอบครัวนายดอนแตกแยก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายดอน ได้แต่งงานและจดทะเบียนสมรสกับนางดา อาศัยอยู่ร่วมกันมีบุตรด้วยกัน 3 คน นายดอนกับนางภา เป็นเพื่อนร่วมงานกันและมีความสนิทคุ้นเคยกัน เนื่องจากอยู่ในสำนักงานเดียวกัน ต่อมาสามีของนางภาเสียชีวิต นายดอนกับนางภามีความใกล้ชิดกันมากขึ้น จนเพื่อนร่วมงานนิทนาบกันว่า บุคคลทั้งสองมีความสัมพันธ์กันเกินกว่าเพื่อนร่วมงานที่จะพึงปฏิบัติต่อกัน ต่อมานางภาได้ซื้อบ้านหลังใหม่และในช่วงเวลาเดียวกันนางดาก็สังเกตเห็นว่าพฤติกรรมของนายดอนเปลี่ยนไป โดยกลับบ้านดึกๆ บางวันก็ไม่กลับบ้านเลย วันหยุดก็ไม่อยู่กับครอบครัวเหมือนเคย การใช้จ่ายเงินมากขึ้น และเมื่อนางดาทราบพฤติการณ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนายดอนและนางภา จึงให้บุตรสาวและน้องสาวไปแอบสังเกตการณ์พฤติกรรมของนายดอน ปรากฏว่าเป็นความจริงตามที่ได้ทราบ เมื่อนางดาสอบถามเอาความจริง นายดอนก็ยอมรับและขอหย่ากับนางดา และนายดอนได้เก็บเอาเสื้อผ้า สิ่งของของตนออกจากบ้านไปอยู่กับนางภา และไม่กลับมาดูแลครอบครัวอีกเลย

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ.ให้ลงโทษปลดออกจากราชการ ทั้ง 2 ราย

ประชุมครั้งที่ 8/2554
เมื่อวันที่ 20 พ.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู)

รายที่ 1-215/2554 ชื่อ นายหมื่น ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยาลัยนະผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ข้าราชการครูมีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ชื่อนางบุหงา จนมีบุตรด้วยกัน 2 คน ต่อมานายหมื่นได้เห็นชอบให้นางบุหงาไปทำงานที่ต่างประเทศ ระหว่างนั้นนายหมื่นได้ไปสนิทสนมกับนางนา และแต่งงานตามประเพณีแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ระหว่างนั้นนายหมื่นยังไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางไพ จนมีบุตรด้วยกัน 2 คน และในช่วงที่นายหมื่นอยู่กินกับนางไพ อาศัยช่วงที่ที่นางบุหงาไปทำงานที่ต่างประเทศ พ้องหย่านางบุหงาต่อศาล และเนื่องจากนางบุหงาไม่ได้อยู่ตามภูมิลำเนาจึงไม่ทราบที่นายหมื่นได้ฟ้องตน ทำให้ศาลมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ เปิดโอกาสให้โจทก์นำพยานเข้าสืบฝ่ายเดียว ศาลจึงพิพากษาให้นายหมื่นหย่าจากนางบุหงา

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เป็นโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

ประชุมครั้งที่ 20/2554

เมื่อวันที่ 18 พ.ย. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ระหว่างข้าราชการครูกับบุคคลอื่น)

รายชื่อ 1-176/2554 ชื่อ นางภัทร ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดในเรื่อง มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายกิต สามิโดยชอบด้วยกฎหมายของนางชนิฯ ถึงขั้นไปร่วม
หลับนอนด้วยกัน แม้ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวนเกี่ยวกับ
กรณีดังกล่าว แต่นางภัทรก็ไม่หยุดพฤติกรรม เป็นเหตุให้นางชนิฯ ภรรยาของนายกิตได้รับความเดือดร้อน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางชนิฯ ภรรยาของ นายกิต ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษา กล่าวหาว่านางภัทรมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับความเป็นครู คือ มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามี
ของตน ทำให้ได้รับความเดือดร้อน ประกอบกับนางชนิฯ ผู้ร้องเรียนได้ร้องเรียนว่า ได้พบบุคคลทั้งสองที่รีสอร์ท
แถวชานเมือง ส่วนคำพิพากษาของศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ฟังได้ว่านางภัทรได้กระทำการ
อันเป็นการปกปิดแอบลักลอบกระทำการในที่ลับ โดยนัดพบกับนายกิตตามคำขอของนายกิตที่รีสอร์ท
แถวชานเมือง ซึ่งผู้ดูแลรีสอร์ทให้การว่าโดยปกติจะมีคนมาพัก เป็นครูเพื่อหลับนอนกัน

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ.ให้ลงโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 18/2554

เมื่อวันที่ 7 ต.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันคู่สาว (ระหว่างครูชายไม่โสตกับครูสตรีไม่โส)

รายที่ 1-004/2554 ชื่อ นางทอง ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง มีพฤติกรรมสนิทสนมกับนายเงิน ซึ่งเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมาย
ของผู้อื่น แต่ไม่มีพฤติกรรมถึงขั้นได้เสีย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งนายเงินเป็นผู้บังคับบัญชาของนางทอง บุคคลทั้งสองมีพฤติกรรมสนิทสนมกัน
โดยไปไหนด้วยกันและมีพยานเห็นว่า นางทองมักจะนั่งซ้อนรถจักรยานยนต์ของนายเงินเวลาไปไหนด้วยกัน
และจากผลการสอบสวนยังปรากฏอีกว่า นายเงินเป็นคนเจ้าชู้ ดังนั้น เมื่อเห็นนางทองเป็นหญิงหม้าย
(สามีเสียชีวิต) นายเงินก็ไปแสดงอาการเจ้าชู้กับนางทอง แต่ไม่ปรากฏว่านางทองและนายเงินมีความสนิทสนม
กันจนถึงขั้นได้เสียคงมีพฤติกรรมเพียงแต่นางทองไปไหนด้วยกันกับนายเงินบ่อยครั้ง จนเป็นเหตุให้ภรรยา
นายเงินหึงหวง จึงทำหนังสือร้องเรียนนายเงินต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ.ให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ประชุมครั้งที่ 1/2554

เมื่อวันที่ 7 ม.ค. 2554

2) กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติดื้อ

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคสอง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติดื้ออย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

มาตรา 94 วรรคสาม กรณีล่วงละเมิดทางเพศ

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

* ประกอบมติคณะรัฐมนตรี

หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศธ 1306/ว4 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2553

เรื่องแนวการพิจารณาโทษข้าราชการครูกระทำผิดวินัย

**** ทั้งนี้ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว (ความผิดอื่นๆ เกี่ยวกับเพศ, อนาคต ฯลฯ)

รายที่ 1-015/2554 ชื่อ นายแดง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนหนึ่ง มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถึงขั้นได้เสียกับนางสาวม่วง พนักงานราชการทั่วไปโรงเรียนสอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งที่มีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว โดยหลอกลวงว่าจะหย่ากับภริยาแล้วไปจดทะเบียนสมรสด้วย ทำให้ฝ่ายหญิงหลงเชื่อยอมมีเพศสัมพันธ์จนตั้งครรภ์

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในปี พ.ศ.2548 นายแดงและนางสาวม่วง(ครูอัตราจ้าง) ได้ปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนหนึ่ง ซึ่งนายแดงมีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นครูในโรงเรียนเดียวกัน จึงคบหากันอย่างเพื่อนร่วมงาน ต่อมานางสาวม่วง ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานราชการที่โรงเรียนสอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน นายแดงกลับคบหาติดต่อกับนางสาวม่วงในทำนองชู้สาว นัดพบกัน ซึ่งคนอื่นก็ได้รับรู้ เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม 2551 ได้ไปเที่ยวสองต่อสอง ระหว่างเดินทางกลับได้พักค้างคืนที่โรงแรมแห่งหนึ่ง และนายแดงกับนางสาวม่วงก็ได้เสียกันครั้งแรก นายแดงได้ให้ความหวังว่าจะรับผิดชอบแต่งงานและอยู่กินกับนางสาวม่วง หลังจากนั้นทั้งสองคนได้มีเพศสัมพันธ์กันอีกหลายครั้งจนนางสาวม่วงตั้งครรภ์ จึงขอให้นายแดงรับผิดชอบโดยการหย่าขาดกับภริยา แต่ไปสู้ขอตามประเพณี รวมทั้งจดทะเบียนสมรสกับตน ตามที่ให้คำมั่นไว้ แต่นายแดงกลับบ่ายเบี่ยง ญาติผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายและผู้ใหญ่บ้านได้ร่วมเจรจากันหลายครั้ง ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจากนางสาวม่วงต้องการให้นายแดงหย่ากับภริยาและจดทะเบียนสมรสกับตน นายแดงไม่ยอม นางสาวม่วงจึงเข้าร้องเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อดำเนินการทางวินัยกับนายแดง จากนั้นนายแดงและภริยาพยายามติดต่อให้นางสาวม่วงยอมถอนเรื่องร้องเรียน แต่นางสาวม่วงไม่ปฏิบัติตาม หลังจากที่มีการสอบสวนนายแดงได้ยอมรับผิดชอบ และพร้อมจะส่งเสีย รวมทั้งจดทะเบียนรับรองบุตรในครรภ์ของนางสาวม่วง แต่นายแดงก็ไม่ยอมหย่ากับภริยาตามความต้องการของนางสาวม่วง ซึ่งต่อมานายแดงได้แสดงความรับผิดชอบโดยนำเงินและสิ่งของไปให้นางสาวม่วงหลายครั้ง แต่นางสาวม่วงไม่รับ เมื่อนายแดงได้ไปขอจดทะเบียนรับรองบุตร แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะติดขัดเงื่อนไขต้องได้รับความยินยอมจากเด็กและมารดา เนื่องจากนางสาวม่วงไม่ให้ความยินยอม ปัจจุบันนายแดงยังไม่ได้หย่าขาดภริยา

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 2/2554

เมื่อวันที่ 13 ม.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ

รายที่ 1-105/2553 ชื่อ นายวิ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ใช้หัวเข้ากระแทกเข้าไปถูกบริเวณหน้าอกและอวัยวะเพศของนักเรียนหญิง และ
ใช้วาจาไม่เหมาะสมกับนักเรียน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิ กระแทกเข้าไปถูกบริเวณหน้าอกและอวัยวะเพศของนักเรียนหญิงซึ่งเป็นศิษย์
ของตน โดยให้เด็กหญิงมลนึ่งย่องๆ คูกเขา แล้วตัวนายวิใช้ขากระแทกบริเวณหน้าอกและอวัยวะเพศอันเป็น
การส่อเจตนาที่จะกระทำอนาจารล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียนโดยชัดแจ้ง โดยประสงค์ต่อผลของการกระทำ
ของตน และยังมีอุปนิสัยที่ชอบกลั้วชิตนักเรียนและหาประโยชน์ด้วยคำพูดทะลึ่งโลม ด้วยวาจาคำพูดไม่เหมาะสม
กับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่มาติดต่อนำบุตรมาเข้าเรียนที่โรงเรียน ในลักษณะชวนหลบนอน
มีเพศสัมพันธ์

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน
หรือไม่

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 8/2553
เมื่อวันที่ 20 ส.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ

รายที่ 1-122/2553 ชื่อ นายคม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง กระทำอนาจารนักเรียนชายโดยการกอดจูบให้นั่งตัก กัดหัวนม
จับอวัยวะเพศ และบังคับให้นักเรียนใช้มือรูดอวัยวะเพศไปมาจนสำเร็จความใคร่ และใช้กล้องดิจิตอลถ่ายภาพ
เก็บไว้

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายคมได้กระทำการอนาจารแก่นายวิทย์ นายศักดิ์ นายชลิต นายรัก นายรินทร์ และ
นายณร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจูบปาก หอมแก้ม โอบกอดให้นั่งตักแล้วโอบกอด จับอวัยวะเพศ
กัดแขนกับใบหู กัดหัวนม กัดหลัง นอกจากนี้นายคมยังได้กระทำการอนาจารแก่นายวิทย์ด้วยการบังคับ
นายวิทย์ถอดกางเกงรูดลงมาให้หว่าเข้า พร้อมทั้งให้นายวิทย์ใช้มือจับที่อวัยวะเพศรูดไปมาจนแข็งตัว แล้วให้
นายวิทย์ปฏิบัติต่อไปจนสำเร็จความใคร่ นำอสุจิไหลออกมา ในขณะเดียวกันได้นำกล้องดิจิตอลมาบันทึกภาพไว้
นายคมได้กระทำต่อผู้เสียหายหลายครั้ง และได้มีการร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีในเวลาต่อมา

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน
หรือไม่

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 9/2553
เมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ

รายที่ 1-039/2553 ชื่อ นายชัตเจน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กรณีข้าราชการครูกระทำชำเราแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นศิษย์ในความดูแล

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายชัตเจนได้กระทำชำเราเด็กหญิงสุดสวย โดยครั้งแรกได้เสียกันที่บ้านเช่าของนายชัตเจน และครั้งต่อมา อีก 4 ครั้ง ในที่ต่างๆ เช่น ที่บ้านพัก ที่ป่ายูคาลิปตัส เรื่องดังกล่าวเด็กหญิงสุดสวยได้เล่าให้เพื่อนฟังและเพื่อนก็ได้ไปเล่าให้ครูประจำชั้นฟัง พ่อแม่ของเด็กหญิงสุดสวยขอให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาย้ายนายชัตเจน ไปอยู่โรงเรียนอื่น และได้มีการประนีประนอมยอมความกัน โดยนายชัตเจนได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่พ่อแม่ของเด็กหญิงสุดสวยและภรรยาของนายชัตเจนได้ขอหย่ากับนายชัตเจน

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 5/2554

เมื่อวันที่ 18 มี.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ

รายที่ 1-079/2555 ชื่อ นายสงว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารหญิงอื่น โดยใช้มือปลดกระดุม รูดซิปกางเกงของผู้เสียหาย ล้วงมือเข้าไปในกางเกงชั้นใน และจับต้องอวัยวะเพศของผู้เสียหาย ในขณะที่ผู้เสียหายเดินทางกลับบ้านโดยรถยนต์โดยสาร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้เสียหายเดินทางกลับบ้านโดยรถยนต์โดยสารปรับอากาศของบริษัทหนึ่ง โดยนั่งคู่กับนายสงว แล้วก็กลับไป จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 02.00 น. ของวันใหม่ ผู้เสียหายรู้สึกตัวว่ามีมือของใครคนหนึ่ง ล้วงเข้าไปในกางเกงใน และจับต้องอวัยวะเพศของตนอยู่ก็เข้าใจว่าเป็นมือของผู้ชาย ที่นั่งข้างๆ แต่ก็ไม่เอะอะโวยวาย ต่อมาจึงได้ไปสะกิดเพื่อนที่มาด้วยกัน ซึ่งนั่งกันคนละที่ ได้ชักชวนเพื่อนไปที่บริเวณหน้าห้องน้ำ แล้วเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้เพื่อนฟัง ทั้งคู่จึงได้ไปพบพนักงานต้อนรับประจำรถ และเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้กับพนักงานต้อนรับประจำรถฟัง พนักงานต้อนรับก็แนะนำไม่ให้โวยวาย ผู้เสียหายจึงได้โทรศัพท์แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ผู้ปกครองของผู้เสียหายเข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีตามกฎหมาย และผู้เสียหายก็ไม่ได้กลับไปนั่งที่เดิมอีก พอรถยนต์โดยสารถึงสถานีขนส่งจังหวัด เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผู้ปกครองผู้เสียหายแจ้งความไว้ จึงเข้าควบคุมตัวนายสงวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย ต่อมานายสงวได้ขอร้องให้ผู้ปกครองผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ เนื่องจากจะกระทบถึงตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ผู้ปกครองผู้เสียหายจึงถอนคำร้องทุกข์คดีอาญาสิ้นสุดลง

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ลงโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 6/2555

เมื่อวันที่ 17 พ.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาจารทางเพศ

รายชื่อ 1-123/2555 ชื่อ นาย ก. ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารนักเรียนโดยทำการโอบกอด จูบ และจับหน้าอกผู้เสียหาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551 เวลาประมาณ 13.00 น. นาย ก. ได้โทรศัพท์ไปหา เด็กหญิงแจ้ว ซึ่งรู้จักคุ้นเคยกับนาย ก. และภริยาของนาย ก. เป็นอย่างดี โดยใช้กลอุบายบอกเด็กหญิงแจ้วว่า นางศรีภริยาของตนมีธุระด่วนขอให้เด็กหญิงแจ้วไปพบนางศรีที่บ้าน เด็กหญิงแจ้ว จึงไปขออนุญาตผู้ปกครอง เพื่อไปพบนางศรีตามที่นาย ก. บอกไว้ เมื่อเด็กหญิงแจ้วเข้าไปในบ้านไม่พบนางศรี แต่พบนาย ก. อยู่บ้าน เพียงลำพัง มีอาการคล้ายคนเมาสุรา เด็กหญิงแจ้วจึงสอบถามถึงนางศรี นาย ก. บอกว่านางศรีไปธุระข้างนอก เดียวกลับมาให้นั่งรอก่อน เด็กหญิงแจ้วจึงนั่งรอนางศรีอยู่ที่โต๊ะในครัว ต่อมานาย ก. ได้เดินออกมาจากห้องน้ำ ได้เดินตรงไปยังเด็กหญิงแจ้วซึ่งนั่งอยู่ได้ทำการโอบกอดพร้อมกับใช้กำลังพลกั๊วตัวเด็กหญิงแจ้วให้หันหน้า เข้าหาตนพยายาม จูบโอบหน้า จูบแก้ม จูบปาก โอบกอด และจับหน้าอกเด็กหญิงแจ้ว เด็กหญิงแจ้วได้พยายาม ดันรน จนสามารถดิ้นหลุดออกมาได้วิ่งกลับบ้าน แล้วบอกเล่าให้นางปราณีผู้ปกครองของตนเองทราบ นางปราณีจึงพาเด็กหญิงแจ้วไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อมาศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก มีกำหนด 2 ปี และปรับ 20,000 บาท แต่เนื่องจากนาย ก. ได้ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปี ปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และคดีถึงที่สุด

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 10/2555

เมื่อวันที่ 20 ก.ย. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนาคตทางเพศ

รายที่ 1-166/2555 ชื่อ นายกนก ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ชักชวนนักศึกษาฝึกงานไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน และขั้บรถยนต์พาเข้าโรงแรมเพื่อทำการข่มขืนกระทำชำเรา แต่นักศึกษาออกอุบายหลอกล่อจนหลงเชื่อ พาผู้เสียหายออกจากโรงแรมภายหลังได้จ่ายเงินเป็นค่าทำขวัญให้กับผู้ปกครอง จำนวน 40,000 บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกนกได้ชักชวนนางสาวเอ นักศึกษาฝึกงานที่มาฝึกงานที่โรงเรียนของตนไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน หลังรับประทานอาหารเสร็จนายกนก ได้ขั้บรถยนต์พานางสาวเอไปตามทางผ่านอำเภอมืองไปยังอีกอำเภอนึ่ง ระยะทางห่างจากโรงเรียนประมาณ 20 กิโลเมตร โดยขั้บรถยนต์ผ่านไปยังรีสอร์ทข้างทาง แล้วพานางสาวเอ เข้าไปในรีสอร์ท นางสาวเอ เห็นดังนั้นตกใจ ร้องให้ พยายามพูดจาขอร้องให้นายกนกพากลับ โดยออกอุบายว่าวันหลังจะยอมมาด้วย นายกนกจึงได้ไปเจรจาขอร้องไม่ให้เอาความ ตนยินยอมจ่ายค่าทำขวัญให้กับผู้ปกครองนางสาวเอ เป็นเงิน 40,000 บาท

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 11/2555

เมื่อวันที่ 18 ต.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนาคตทางเพศ

รายที่ 1-058/2557 ชื่อ นายดำ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ปรากฏคลิปภาพนายดำซึ่งมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยอยู่กับเด็กหญิงในสถานที่ ไม่สมควร โดยอยู่ในสภาพร่างกายเปลือยเปล่า และมีการเล้าโลมกับเด็กหญิงในคลิปภาพในเครื่องคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กของฝ่ายวิชาการ โรงเรียนซึ่งในขณะบันทึกภาพนั้นเด็กหญิงยังมีสภาพเป็นนักเรียน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า พฤติกรรมของนายดำ แม้ยังไม่ปรากฏถึงขั้นได้มีการกระทำชำเราเด็กหญิงที่ปรากฏใน คลิปภาพ แต่เด็กหญิงที่ปรากฏในคลิปภาพอยู่ร่วมกับนายดำมีลักษณะเปลือยเปล่าของร่างกายและกระทำการ กอดจูบลูบไล้กัน เป็นการล่วงละเมิดทางเพศผู้เรียนหรือนักศึกษาแล้ว แม้ผู้ปกครองของฝ่ายหญิงไม่เอาความ กเป็นเรื่องของคดีส่วนแพ่งและอาญา พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ความผิดเกี่ยวกับเพศและอนาคตทางเพศต่อผู้เรียน

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 5/2557

เมื่อวันที่ 22 พ.ค. 2557

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนาคตทางเพศ

รายที่ 1-221/2558 ชื่อ นายสันติ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ใช้คำพูดไม่เหมาะสมด้วยคำหยาบคายและส่อไปทางลามกอนาจารและถูกเนื้อต้องตัว เด็กนักเรียนหญิง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสันติใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อช่วยสอนเสริมในวิชาสังคมศึกษา มีนักเรียนเข้าเป็นสมาชิก ทางเฟซบุ๊กหลายคน แต่กลับใช้เฟซบุ๊กไปในทางไม่เหมาะสมด้วยการสนทนากับนักเรียนหญิงชั้น ม.5 ในเวลา กลางคืน เวลา 20.00 – 21.00 น. เป็นประจำ โดยใช้คำพูดในเชิงเกี้ยวของผู้ชายกับผู้หญิงที่ตนรักและชื่นชอบ แสดงถึงความเจ้าชู้ส่อไปในทางล่วงละเมิดด้วยวาจากับศิษย์ เช่น คำว่า “เจ้าเขี้ยว” “ยายเขี้ยว” “ก๊อดคอบเบาๆ” เป็นประจำ จนกระทั่งผู้ปกครองนักเรียนได้พบเห็นเกิดความไม่พอใจเป็นอย่างมาก เกิดความไม่ไว้วางใจ เชื่อใจ พฤติกรรมของครูคนดังกล่าว และมักใช้คำพูดลามก คำพูดเสียดสี และพูดสองแง่สองง่ามส่อไปในทางเพศกับ นักเรียนหญิงเป็นประจำ พูดติดปาก และเป็นนิสัยที่ไม่ดี เช่น “กระดุมเสื้อติดเสียด้วยแบนเหมือนไม้กระดานยัง จะโซ้ว” “ไม้กระดานเจาะรูไม่มีอะไรเลย” “หอยจู้บแจ่งแดงๆ ดูดั่งจิวบๆ” “คารูบาน” “เธอเคยกินไข่มัย” “หอยเธอสีอะไร” “ของฉันทใหญ่” เป็นต้น ขณะสอนนักเรียนมักพูดหยาบคายไม่เหมาะสมกับนักเรียนใน ห้องเรียน เช่น คำว่า “เด็กเปรต” “ไอ้เด็กเวร” เป็นต้น และในวันเปิดเรียนเมื่อพบตัวนักเรียนหญิง ชั้น ม.5 จะเรียกไปพบจะพูดจาหยอกล้อ จับไหล่ และลูบศีรษะนักเรียนหญิงเป็นประจำ บางครั้งยังใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น “เธอทางแป้งอะไรทำไมหอมจิงครูขอหอมได้ไหม” เป็นต้น

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มติ รับทราบ และให้ติดตามความประพฤติเป็นเวลา 1 ปี

ประชุมครั้งที่ 11/2558

เมื่อวันที่ 20 พ.ย. 2558

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนุจารทางเพศ

รายที่ 1-123/2558 ชื่อ นายอ้น ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในวันที่ 23 ธันวาคม 2555 ก่อนที่ครูเวรจะให้สัญญาณเรียกนักเรียนเข้าอบรมสวดมนต์ไหว้พระก่อนโรงเรียนเล็ก ได้เรียกผู้เสียหายขึ้นไปพบที่ห้องศิลปะซึ่งนายอ้นใช้เป็นห้องสอนประจำวิชาศิลปะ เมื่อผู้เสียหายขึ้นไปพบ นายอ้นได้ใช้กำลังขู่ผู้เสียหายไปที่หน้าตู้เก็บเอกสารซึ่งปิดประตูบังสายตาคนอื่นไว้ ทำการกอด จูบ จับนม จับอวัยวะเพศ ใช้นิ้วมือสอดเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย หลังจากนั้นได้รู้ดีซิปกางเกงแล้วเอาอวัยวะเพศสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย แล้วกระทำชำเราผู้เสียหาย แต่ยังไม่สำเร็จความใคร่ เนื่องจากครูเวรได้กวดกริ่งให้สัญญาณเรียกร่วมทำกิจกรรมก่อนเลิกเรียนประจำวันเสียก่อน นายอ้นจึงปล่อยผู้เสียหายกลับไปรวมกลุ่มกับนักเรียน

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ ยุติเรื่อง

มติ ไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 1/2559

เมื่อวันที่ 15 ม.ค. 2559

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนุจารทางเพศ

รายที่ 1-82/2560 ชื่อ นายเบนท์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดศูนย์การศึกษาอนุกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ล่วงละเมิดทางเพศลูกจ้างชั่วคราว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเบนท์ได้พานางสาวแอสตันซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราวไปเปิดห้องพักที่โรงแรมและใช้กำลังปลุกปล้ำนางสาวแอสตันใช้นิ้วแหย่เข้าไปในอวัยวะเพศ และพยายามสอดใส่อวัยวะเพศของตนเอง แต่ไม่สามารถสอดใส่ได้ เนื่องจากอวัยวะเพศไม่แข็งตัว จนนางสาวแอสตันตื่นรนรอดมาได้ และเข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรเวลาประมาณ 21.00 น. ผลตรวจร่างกายพบว่าเยื่อพรหมจารีฉีกขาด แต่ไม่มีเลือดออก และพนักงานอัยการจังหวัดยื่นฟ้องนายเบนท์แต่มีการไกล่เกลี่ย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนางสาวแอสตันจึงได้ถอนคำร้องทุกข์ ศาลจึงจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ให้เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 3/2560

เมื่อวันที่ 21 เม.ย. 2560

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนาคตทางเพศ

รายที่ 1-050/2561 ชื่อ นายพัน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ใช้คำพูดไม่เหมาะสมและใช้มือจับและต้อนตัวเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายพันได้เรียกเด็กหญิงสร้อยให้ออกมาหน้าห้องเรียนเพื่อพูดคุยสอบถามเรื่องต่างๆ ทั่วไป และได้พูดกับเด็กหญิงสร้อยว่า “เป็นสาวตอนอายุเท่าไร มีประจำเดือนตอนอายุเท่าไร มีหน้าอกตอนอายุเท่าไร ประมาณไหน มีขนขึ้นในที่บับตอนอายุเท่าไร ขึ้นเยอะไหม” ทั้งนายพันได้เคยแตะเนื้อต้องตัวของเด็กหญิงสร้อยด้วย ซึ่งจากการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เด็กหญิงสร้อยยังเกิดความหวาดกลัว จนทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน ทั้งเด็กหญิงสร้อยเคยเล่าให้ผู้ปกครอง (ยาย) ทราบ ประกอบกับในขณะที่เกิดเหตุได้มีนักเรียนให้การยืนยันว่า นายพันได้เข้ามาพูดคุยด้วยคำพูดแบบนั้นกับเด็กหญิงสร้อยจริง

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ งดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

มติ ให้ลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ประชุมครั้งที่ 3/2561

เมื่อวันที่ 30 มี.ค. 2561

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนาคตทางเพศ

รายที่ 1-257/2562 ชื่อ นายธรรมะ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการจับต้องของสงวน (นม) ของนางสาวโย นักเรียน ในขณะที่กำลังเดินแบบชุดรีไซเคิลของนักเรียนในกิจกรรมวันวิทยาศาสตร์ อันมีลักษณะเป็นการอนาจารต่อหน้า นักเรียนจำนวนมาก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2561 เวลาประมาณ 10.00 น. โรงเรียนได้จัดกิจกรรมวันวิทยาศาสตร์ โดยนางสาวโยได้เดินแบบชุดรีไซเคิล รอบที่ 2 ให้คณะกรรมการดู จากนั้นนายธรรมะได้เดินมาด้านหลังแล้วจับทางบั้งไฟ และประชิดตัวโอบกอดจากทางด้านหลังนางสาวโยแล้วเอามือขวาจับหน้าอกขณะที่นางสาวโย มือขวาจับบั้งไฟ มือซ้ายถือร่ม จึงได้เบี่ยงตัวหลบจนนายภูมิ พิธีกรดำเนินรายการบนเวทีมาดึงแขนนายธรรมะ ลงจากเวที และนายธรรมะให้การรับสารภาพว่า กระทำผิดตามข้อกล่าวหาจริง

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 11/2562

เมื่อวันที่ 15 พ.ย. 2562

กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ, อนาคตทางเพศ

รายที่ 1-257/2562 ชื่อ นายเอ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารนักศึกษาจีนด้วยการลูบคลำหน้าอก ในการทำงานนิเทศการพื้นเมืองที่ทางโรงเรียนจัดต้อนรับ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กระทำการไม่เหมาะสมกับนักศึกษาจีน (นักศึกษาฝึกประสบการณ์สอนที่โรงเรียน ตามโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน) นายเอได้สัมผัสและลูบคลำหน้าอกนักศึกษาจีน จนนักศึกษาจีนคนดังกล่าวเกิดอาการช็อค นิ่งๆ ตกใจและร้องไห้ จนในที่สุดก็ได้โทรศัพท์แจ้งให้ผู้ปกครองอาจารย์ผู้ประสานงาน และมหาวิทยาลัยที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนทราบเรื่องดังกล่าว

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 3/2563

เมื่อวันที่ 20 มี.ค. 2563

3) กรณีความผิดเกี่ยวกับเสพสุราและยาเสพติด

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคสอง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

* ประกอบมติคณะรัฐมนตรี

(1) หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว 208/2496 ลงวันที่ 3 กันยายน 2496 เรื่อง แนวทางลงโทษ ข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา

(2) หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว 158/2496 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2496 เรื่อง ห้ามเสพสุรา ข้าราชการ

(3) หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศธ. 1505/ว10 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่อง ซ่อมความเข้าใจ กรณี ข้าราชการครูเสพสุรา

**** ทั้งนี้ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายชื่อ 1-111/2553 ชื่อ นายสม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 กระทำความผิดวินัยในเรื่อง กระทำความผิดอาญา ข้อหาเมียเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า)
 ไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่ายและเมียเสพติดให้โทษประเภท 5 (กัญชา) ไว้ในครอบครอง
 ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษ จำคุก 2 ปี 11 เดือน และปรับ 200,000 บาท คดีถึงที่สุด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสมได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และแจ้งข้อกล่าวหาเมียเสพติดให้โทษ
 ประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และเมียเสพติดให้โทษประเภท 5 (กัญชา) ไว้ใน
 การ ครอบครองโดยผิดกฎหมาย และศาลได้พิพากษาให้จำคุก 2 ปี 11 เดือน และปรับ 200,000 บาท
 คดีถึง ที่สุดแล้ว

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 8/2553

เมื่อวันที่ 20 ส.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเสพสุรา

รายที่ 1-123/2553 นายชัย ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำความผิดวินัยในเรื่อง เมาสุราในเวลาราชการ ต่ำว่าผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และพยายามใช้อาวุธ
มีดพกทำร้ายเพื่อนร่วมงาน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 ขณะที่นายชัยอยู่ในห้องพักที่โรงเรียน นายชัย ได้เดิน
เข้ามาในห้องของนายสุ ในลักษณะมีอาการเมึเมาสุรา เมื่อพบนายสุก็ตะโกนด่าด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ เช่น
“ทำไมแกถึงกู ทำไมต้องสั่งหักเงินเดือนกูด้วย” แล้วคว้าป้ายชื่อหินอ่อนบนโต๊ะทำงานของนายสุมาไว้ในมือ
ในลักษณะที่พร้อมจะใช้ทุบตีทำร้าย นายสุพูดว่า “ใจเย็นๆ มีอะไรพูดคุยกันได้” พร้อมเดินหลบหลีกออกจาก
ห้อง แต่นายชัยก็ยังได้เดินตาม เมื่อนายชัยมองเห็นนายศักดิ์กำลังเดินลงจากอาคารก็ตะโกนด่าด้วยถ้อยคำ
หยาบคาย เช่น คำว่า “ไอ้เหี้ย” “ไอ้สัตว์” เมื่อนายศักดิ์พูดจาโต้ตอบ นายชัยได้นำมีดพกออกจากกระเป๋า
สะพายพร้อมจางออกแล้วเดินตรงเข้าหานายศักดิ์ นายศักดิ์พยายามที่จะหลีกเลี่ยง แต่นายชัยก็คงเดินตามไป
ติด ๆ พร้อมถืออาวุธมีดไว้ในมือ ในลักษณะจะทำร้ายนายศักดิ์ นายศักดิ์จึงแสดงท่าทางจะต่อสู้ นายชัยจึงหยุด
แต่ได้ ตะโกนด่าด้วยถ้อยคำหยาบคายและหนีออกจากโรงเรียนไป ซึ่งเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้นเวลาประมาณ
11.00 น. ซึ่งเป็นเวลาราชการแสดงให้เห็นว่าเป็นการเมาสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงทำให้ไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ ราชการได้ จากการเมาสุราของนายชัยจึงเป็นเหตุให้เสียราชการ

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 9/2553

เมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเสพสุรา

รายที่ 1-078/2554 ชื่อ นายสวัสดิ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ดื่มสุรามีอาการเมึนเมาในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือในเวลาราชการ ขณะเมาสุราได้พูดคำหยาบคาย ดุหมั่นผู้อื่น พุดจากระรานนักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา จนเกิดความหวาดกลัว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า การที่นายสวัสดิ์ ดื่มสุราในเวลาที่มีการจัดกิจกรรมของโรงเรียนหลายครั้ง เช่น การจัดงานเลี้ยงเมื่อมีบุคลากรของโรงเรียนย้าย หรือกิจกรรมผ้าป่า มีอาการเมาสุรา ในเวลาราชการ นายสวัสดิ์ มักเสียงดังบางครั้งพุดจาทำทนายคนอื่น บางครั้งใช้วาจาไม่เหมาะสมกับผู้บังคับบัญชาและผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ นายสวัสดิ์ เคยไปดื่มสุราที่ร้านค้าจณลัมพ์ต้องใส่รถเข็นส่งบ้านพักและเมื่อหายเมาแล้วจะจำเหตุการณ์ไม่ได้ การเมาสุราของนายสวัสดิ์ ผู้บังคับบัญชาได้มีการตักเตือนแล้วและเฝ้าดูพฤติกรรมมาตลอดแต่ก็ยังไม่ดีขึ้น

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ประชุมครั้งที่ 9/2554

เมื่อวันที่ 27 พ.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายที่ 1-140/2555 ชื่อ นายสมศักดิ์ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2554 เจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองร่วมกันจับกุม นายสมศักดิ์พร้อมยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) จำนวน 197 เม็ด รถยนต์กระบะ 1 คัน แจ้งข้อหาว่า เสพยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) และมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งปัสสาวะของนายสมศักดิ์ไปตรวจ ผลการตรวจปัสสาวะพบว่ามีผลเป็นบวก พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนให้พนักงานอัยการสั่งฟ้องนายสมศักดิ์ต่อศาล ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษ นายสมศักดิ์ฐานเสพยาเสพติดประเภท 1 (ยาบ้า) จำคุก 6 เดือน ปรับ 10,000 บาท แต่นายสมศักดิ์ รับสารภาพเป็น ประโยชน์แก่การพิจารณาเป็นเหตุ บรรเทาโทษ ให้ลดโทษหนึ่งในสาม คงจำคุก 3 เดือน ปรับ 5,000 บาท โทษจำคุก ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี คดีอาญาถึงที่สุด

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี เสพยาเสพติดให้โทษหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 9/2555

เมื่อวันที่ 27 ส.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายที่ 1-173/2555 ชื่อ นายธาริต ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย
 ข้อเท็จจริง ได้ความว่า นายธาริตถูกเจ้าหน้าที่จับกุมพร้อมยาเสพติดประเภท 1 (ยาบ้า) จำนวน
 49,000 เม็ด ต่อมา พนักงานอัยการฟ้องนายธาริตต่อศาล ฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า)
 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต่อมาศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายธาริตตลอดชีวิต คดีอาญา
 ถึงที่สุด

มาตรา 94 วรรคสอง มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและกรณีเสพยาเสพติด

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 11/2555

เมื่อวันที่ 18 ต.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายที่ 1-056/2556 ชื่อ นาย ศ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เสพยาเสพติด (ยาบ้า) ในขณะที่ดื่มสุรากับเพื่อนโดยสุดมควันจากเพื่อนที่เสพยาเสพติด (ยาบ้า)

ข้อเท็จจริงได้ความว่านาย ศ ได้เสพยาเสพติดจริง ตามที่ปรากฏในคำพิพากษาของศาลจังหวัด การให้ ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาของนาย ศ ว่าไม่ได้เสพยาบ้าโดยตรง เพียงแต่สุดมควันจากเพื่อนที่เสพยาเสพติด ยาบ้า ในขณะที่ร่วมดื่มสุรากับเพื่อน แต่ไม่สามารถหาพยานมายืนยันได้ เพราะทุกคนที่อยู่ในวงสุราไม่กล้า มาเป็นพยาน กลัวความผิดไม่มีเหตุผลเพียงพอ เพราะคำให้การดังกล่าวสามารถยกขึ้นต่อสู้ในศาลเพื่อ ความบริสุทธิ์ของตนได้ แต่นาย ศ ได้รับสารภาพว่าได้เสพยาเสพติดยาบ้าตั้งแต่ชั้นสอบสวนและในชั้นศาล คำสารภาพดังกล่าว นำไปสู่การพิจารณาของศาล คือ จำคุก นาย ศ 8 เดือน และปรับ 20,000 บาท นาย ศ ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 4 เดือน ปรับ 10,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี กับให้คุมประพฤติโดย ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ภายใน 1 ปีแรก ทำงานบริการสังคม หรือสาธารณะประโยชน์ ตามที่จำเลยและพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร เป็นเวลา 24 ชั่วโมง และห้าม นาย ศ เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดทุกประเภท

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี เสพยาเสพติด

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 5/2556

เมื่อวันที่ 16 พ.ค. 2556

กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายที่ 1-125/56 นายปราบ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) และประเภท 5 (กัญชา) ไว้ใน ครอบครัว เพื่อจำหน่าย และมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายปราบถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและดำเนินคดีในข้อหากระทำผิดอาญา กรณีมี ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่าย โดยไม่ได้รับอนุญาต มียาเสพติดให้โทษประเภท 5 (กัญชา) ไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต และมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาศาลจังหวัดพังงา ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกนายปราบ เป็นเวลา 7 ปี 12 เดือน 15 วัน และปรับ 400,000 บาท

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี เสพยาเสพติด

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 10/2556

เมื่อวันที่ 17 ต.ค. 2556

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเสพสุรา ยาเสพติดและการเล่นพนัน

รายที่ 1-036/2561 นายสุชาติ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและดำเนินคดีอาญาในกรณีเล่นการพนันฟุตบอล (ต่างประเทศ) อันเป็นการพนันประเภทนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 พนันเอาทรัพย์สินกันโดยเป็นเจ้าของรับกินรับใช้ และถูกศาลจังหวัดพิษณุโลกลงโทษจำคุก 3 เดือน ปรับ 1,000 บาท โทษจำคุกรอการลงโทษไว้ 1 ปี คุมความประพฤติ 1 ปี

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุชาติได้ถูกจับกุมข้อหาลักลอบเล่นการพนันทายผลฟุตบอลยูโร และลีกต่างประเทศ เอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นเจ้าของรับกินรับใช้ โดยเจ้าหน้าที่ชุดจับกุมได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ทหารโรงเรียนนายร้อย จปร. ว่าได้ควบคุมตัวชายต้องสงสัย (นายสุชาติ) และได้รับตัวนายสุชาติไปดำเนินคดีพร้อมโปยพนันทายผลฟุตบอลยูโรและลีกต่างประเทศ เป็นสมุด 1 เล่ม จำนวน 57 แผ่น ยอดเงินรวม 285,560 บาท ซึ่งเจ้าหน้าที่แจ้งว่าพบของกลางดังกล่าวในถุงพลาสติกแบบฝาเปิดขณะนายสุชาติถืออยู่ และนายสุชาติก็ได้รับสารภาพว่าโปยพนันทายผลฟุตบอลทั้งหมดว่าเป็นของตน จึงได้นำตัวนายสุชาติพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อศาลจังหวัด ศาลจังหวัดมีคำพิพากษาว่า นายสุชาติมีความผิดพิเคราะห์แล้วไม่สมควรลดโทษแก่จำเลย คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท โทษจำคุกรอการลงโทษไว้ 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุกๆ 3 เดือนต่อครั้ง กับให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรเป็นเวลา 12 ชั่วโมง

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดเงินเดือน 1 ขั้น

มติ เพิ่มโทษจากโทษลดเงินเดือน 1 ขั้น เป็นปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 4/2561

เมื่อวันที่ 20 เม.ย. 2561

4) กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 84 วรรคสาม กรณีปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

มาตรฐานโทษ ไต่ออกจากราชการ

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคสอง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไต่ออก/ปลดออก

* ประกอบมติคณะรัฐมนตรี

(1) หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร. 0205/ว234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี

(2) หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.3/ว2 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538 เรื่อง การลงโทษข้าราชการกรณีเรียกร้องเงินจากราษฎรเพื่อฝากเข้าทำงาน

(3) หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1006/ว15 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2516 เรื่อง การลงโทษข้าราชการซึ่งกระทำความผิดวินัย กรณีเรียกเงินจากผู้สมัครสอบ

**** ทั้งนี้ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ 1-192/2553 ถึงรายที่ 1-193/2553 ชื่อนางดำ ตำแหน่งครู และนายขาว ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ร่วมกันใช้กลอุบายหลอกลวงนางเขียวให้หลงเชื่อว่าจะสามารถช่วยเหลือให้โอนมา รับราชการเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ และเรียกรับเงินจำนวน 60,000 บาท เป็นค่าตอบแทนในการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยตกลงกันให้ชำระก่อนล่วงหน้า จำนวน 30,000 บาท ส่วนที่เหลือ จำนวน 30,000 บาท จะชำระเพิ่มเติมเมื่อได้รับโอนย้ายเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางเขียวประสงค์ที่จะขอโอนมาที่วิทยาลัยเทคนิค และได้รู้จักกับนางดำโดยคำแนะนำของนางเหลือง ในการโอนดังกล่าวนางดำได้บอกกับนางเขียวว่าคนที่จ่ายเป็นประกันจะได้รับ การโอนย้ายภายในหนึ่งปี แต่นางเขียวได้บอกกับนางดำว่าไม่มีเงินจึงขอลดลงเหลือ 60,000 บาท โดยจ่ายก่อน ครึ่งหนึ่ง เมื่อได้รับการโอนย้ายแล้วจะจ่ายส่วนที่เหลือ นางดำได้จดหมายเลขบัญชีธนาคารของตนให้นางเขียว และในวันที่ 9 ตุลาคม 2549 นางเขียวได้โอนเงินจำนวน 20,000 บาท ไปฝากเข้าบัญชีนางดำ และนางเขียว ก็ได้โทรศัพท์บอกนางดำ ต่อมานางดำได้แจ้งแก่ นางเขียวว่าให้นางเขียวโอนเพิ่มอีก 10,000 บาท ซึ่งนางดำ บอกว่าต้องเอาไปให้ทีมงาน คือ นายขาวซึ่งเป็นผู้ประสานงาน ต่อมาในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2549 นางเขียวจึง โอนเงินจำนวน 10,000 บาท เข้าบัญชีนางดำ เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 นางเขียวได้มาร้องเรียนกรณี ได้ยื่นคำร้องวันที่ 12 ตุลาคม 2549 ขอโอนมารับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมี นางดำเป็นผู้ติดต่อประสานงานและเรียกรับเงินจากนางเขียว จำนวน 30,000 บาท เพื่อเป็นค่าดำเนินการ โดยแจ้งว่าเมื่อได้รับเงินแล้วได้นำไปมอบให้แก่ นายขาว โดยในการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์มือถือที่นางเขียว ได้เปิดลำโพงของเครื่องโทรศัพท์มือถือและได้สอบถามนายขาวถึงเรื่องเงินจำนวน 30,000 บาท นายขาว ตอบว่าได้รับเงินจำนวนดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ส่วนการโยกย้ายนางเขียวได้ถามความคืบหน้าได้ยินนายขาว ตอบนางเขียวว่าขณะนี้เรื่องการโอนผ่านการพิจารณาของบอร์ดบริหารแล้ว และเรื่องวางอยู่ที่โต๊ะทำงาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และให้นางเขียวส่งเอกสาร ก.พ.๗ มาโดยด่วน ต่อมานางเขียวได้ไป แจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรไว้เป็นหลักฐานว่านางดำและนายขาวข่มขู่เอาชีวิต เมื่อนางเขียวได้มา ร้องเรียนต่อรองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 นางดำก็ได้นำเงิน มาคืนแก่นางเขียว โดยการโอนเข้าบัญชีนางเขียว จำนวน 30,000 บาท ในวันที่ 3 ธันวาคม 2550 โดยอ้างว่า นางเขียวโอนเงินเข้าบัญชีนางดำโดยมิชอบ เมื่อนางดำรู้ก็รีบโอนเงินคืนให้แก่นางเขียวทันที

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน คนละ 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน คนละ 1 ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 16/2553

เมื่อวันที่ 3 ธ.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

พฤติการณ์ “ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เป็นดุลพินิจของฝ่ายปกครอง ที่จะต้องพิจารณาตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่เมื่อบทบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติ พฤติการณ์ที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงว่า เป็นการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษ จำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่า จำคุก การกระทำความผิดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงควรเป็นการกระทำ ที่มีระดับความรุนแรงเทียบเคียงได้กับการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพฤติการณ์เรียกรับเงินโดยไม่มีอำนาจหน้าที่เพื่อช่วยเหลือให้ราชการได้ย้าย พฤติการณ์เทียบได้กับความผิดฐาน ฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) มีคำสั่ง ที่ 3356/2547 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2547 เพิ่มโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีจากลงโทษตัดเงินเดือนเป็นปลดออก จากราชการตามมติของ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการประชุม ครั้งที่ 13/2547 เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2547 สืบเนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย กรณีที่มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีได้เรียกรับเงินจากข้าราชการครู ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเพื่อเป็นค่าช่วยเหลือในการติดต่อประสานงาน กับผู้มีอำนาจพิจารณาการย้ายในระดับจังหวัด โดยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดได้มีคำสั่ง ที่ 188/2546 ลงวันที่ 2 เมษายน 2546 ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี 5 % เป็นเวลา 2 เดือน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) มีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 (เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา) ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งเพิ่มโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ร้องเรียนไม่ใช่ผู้เสียหายไม่มีสิทธิร้องทุกข์ กล่าวโทษผู้ฟ้องคดี และกรณีที่เกิดขึ้นเป็นการกบฏเงิน จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเพิ่มโทษ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีและนาย ภ. ไม่เคยกบฏเงินเป็นการส่วนตัว แต่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยว่า ได้ทำหนังสือกู้ยืมเงินจากนาย ภ. และได้นำไปคืนแล้วและได้นำหนังสือสัญญาเงินกู้ ลงวันที่ 10 มีนาคม 2545 และหนังสือลงวันที่ 20 มกราคม 2546 ของนาย ภ. ที่ให้การยืนยัน ว่าเป็นการกู้ยืมเงินกันมาแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนสวนนาย ส. ได้ร้องเรียนผู้ฟ้องคดีว่า นาย ภ. บุตรสาวและบุตรเขยได้มาขอเงินนาย ส. จำนวน 5,000 บาท เพื่อนำไปจ่ายให้ผู้ฟ้องคดี เพื่อช่วยเหลือบุตรสาวและบุตรเขยในการทำเรื่องขอย้าย ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อขอเงิน เพิ่มเติมอีกจำนวน 20,000 บาท ซึ่งบุตรเขยได้นำไปให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่เมื่อบุตรสาวและบุตรเขยไม่ได้ย้าย นาย ส. จึงได้ไปพบผู้ฟ้องคดีเพื่อขอเงินคืน แต่ผู้ฟ้องคดีบอกวากำลังพยายามช่วย แต่ยังไม่ได้ แต่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงว่าได้รับเงินจำนวน 20,000 บาท คืนแล้ว และได้มีบันทึกลงวันที่ 2 กันยายน 2545 ให้การว่าเรื่องที่ร้องเรียนเป็นความเข้าใจผิด ไม่เป็นความจริง แต่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีได้เรียกรับเงินจริง แม่นาย ส. จะทำบันทึกลงวันที่ 2 กันยายน 2545 ว่า เรื่องที่ร้องเรียนเป็นความเข้าใจผิดและไม่เป็นความจริง แต่ต่อมาได้ให้การว่าได้ลงลายมือชื่อด้วยความไม่เต็มใจ และขอยืนยันคำให้การกรณีร้องเรียน สวนที่นาย ภ. ให้การว่าผู้ฟ้องคดีได้กู้ยืมเงินไปจำนวน 20,000 บาท เป็นคำให้การที่

เปนไป ในทางปกป้องตนเอง เพราะพฤติการณ์ในการนำเงินไปให้คนอื่นเพื่อขอให้ช่วยเหลือในการทำเรื่อง
 ขอย้ายเปนพฤติการณ์ในทางเสื่อมเสียต่อความเป็นข้าราชการของนาย ภ. ซึ่งเชื่อมโยง กับพฤติการณ์ที่นาย ภ.
 ไม่ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวด้วย นอกจากนั้น แม้คำให้การของนาย ภ. และผู้พ้องคดีจะสอดคล้องตรงกัน
 แต่ก็ไม่มีน้ำหนักที่น่าเชื่อถือมากกว่าคำให้การของนาย ส. เพราะการที่นาย ส. ร้องเรียนเนื่องจากได้รับความ
 ความเดือดร้อน สอนนาย ภ. และผู้พ้องคดีที่อาจ ได้รับความเสียหายจากเรื่องที่ร้องเรียน ยอมให้การในทาง
 ปกป้องตนเอง เมื่อพิจารณาประกอบ กับการที่นาย ส. ไม่เคยมีเรื่องโกรธเคืองและไม่เคยรู้จักกับผู้พ้องคดี
 มาก่อน คำให้การของนาย ส. จึงมีน้ำหนักดีกว่าคำให้การของนาย ภ. และผู้พ้องคดี สำหรับหนังสือสัญญาเงินกู้
 ซึ่งเป็น หลักฐานที่ยืนยันกันไต่ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ แต่ในการสอบสวนทางวินัยไม่ไต่ต้องการ แสวงหา
 ขอเท็จจริงว่าผู้พ้องคดีและนาย ภ. กุยืมเงินกันจริงหรือไม่ แต่มุ่งแสวงหาขอเท็จจริงว่า ผู้พ้องคดีมีพฤติการณ์ใน
 การเรียกรับเงินหรือไม่ ผู้ถูกพ้องคดีที่ 2 ยอมใช้ดุลพินิจพิจารณา ถึงข้อเท็จจริงอื่นๆ ประกอบการวินิจฉัยได้
 จึงไม่จำเป็นที่ศาลต้องให้ผู้พ้องคดีสืบพยาน เพื่อยืนยันถึงความน่าเชื่อถือของหนังสือสัญญาดังกล่าว การที่ผู้พ้อง
 คดีให้การในชั้นสืบสวน ขอเท็จจริงว่าไม่เคยกุยืมเงินจากนาย ภ. แต่กลับให้การในชั้นสอบสวนว่าเงินที่นำไปคืน
 เปนการ กุยืมเงินกัน ยอมเปนข้อพิรุธว่าไม่มีการกุยืมเงินกันจริง เพราะถ้าเคยกุยืมเงินกันแต่ได้ใช้คืนแล้ว
 ตามวิสัยวิญญูชนยอมตองให้การในทางยอมรับ ไม่ใช่ให้การในชั้นสืบสวนขอเท็จจริงว่าไม่เคย กุยืม ข้อที่ว่าไม่มี
 การกุยืมเงินกันจริงจึงเปนขอเท็จจริงที่มีน้ำหนักที่ควรรับฟังมากกว่า การอ้างว่า นำเงินไปคืนซึ่งเป็นข้อสงสัยว่า
 เหตุใดตองนำเงินไปคืน สอดคล้องกับคำให้การของนาย ส. ว่า เปนเงินที่ผู้พ้องคดีเรียกรับจากนาย ภ. เพื่อช่วย
 เหลือในการทำเรื่องขอย้าย เมื่อถูกร้องเรียน จึงได้นำเงินมาคืน ขอเท็จจริงเกี่ยวกับการเรียกรับเงินจากนาย ภ.
 เพื่อช่วยเหลือในการทำเรื่อง ขอย้าย จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ แต่โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. 2535 ไม่ได้นิยามความหมายของคำว่า ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงไว้ จึงเปนดุลพินิจของฝ่ายปกครอง
 ที่จะพิจารณาว่าพฤติการณ์อย่างไรที่เขาช่ายเปนการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งฝ่ายปกครอง จะต้องพิจารณา
 ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และเมื่อพิจารณาจากมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เห็นได้ว่า มาตราดังกล่าว ได้บัญญัติถึงพฤติการณ์ที่เปนความผิดวินัย
 อย่างร้ายแรงไว้ว่า เปนการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษ จำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึง
 ที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ดังนั้น การกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 จึงควรเปนการกระทำที่มีระดับ ความรุนแรงของพฤติการณ์เทียบเคียงได้กับการทำความผิดอาญาจนได้รับ
 โทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เมื่อผู้พ้องคดีมีพฤติการณ์เรียกรับเงินโดยไม่มีอำนาจหน้าที่และ
 ไม่สามารถช่วยเหลือได้ จึงเปนพฤติการณ์ที่เทียบได้กับความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวล กฎหมายอาญา คือ
 การกระทำโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเปนเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้
 แฉงและโดยการหลอกลวงดังวานั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สิน จากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ซึ่งมีโทษจำคุก การที่
 ผู้ถูกพ้องคดีที่ 2 วินิจฉัยว่า พฤติการณ์ของผู้พ้องคดีเปนการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงเปนการวินิจฉัยที่
 ถูกตอง ตามกฎหมายแล้ว คำสั่งที่ 3356/2547 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2547 ที่เพิ่มโทษ จากลงโทษ
 ตัดเงินเดือนจำนวน 5% เปนเวลา 2 เดือน เปนปลดออกจากราชการ จึงเปนคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมาย และ
 การร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ามีความผิดวินัย ผู้ร้องเรียน ไม่จำเป็นต้องเปนผู้เสียหาย เพราะผู้บังคับ
 บัญชาสามารถเริ่มการสืบสวนหาขอเท็จจริงเกี่ยวกับ การกระทำผิดวินัยของผู้ใดบังคับบัญชาได้เองอยู่แล้ว โดย

ไม่จำเป็นต้องมีผู้ร้องเรียน แต่ถ้ามีการร้องเรียนผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาเองว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมีมูลหรือไม่ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 151/2554)

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ 1-114/2555 ชื่อ นายเก่ง ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไปแนะนำตัวกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งว่าเป็นผู้ช่วยเหลือ วังเต็นของงบประมาณให้กับ อบต. เพื่อใช้ในการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และขอเงินค่าตอบแทนในการดำเนินการ 40% ของวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เมื่อนายองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยอมจ่าย กลับมอบอำนาจให้ทนายความมีหนังสือทวงถามเงินค่าตอบแทนการดำเนินการจากนายก อบต.

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเก่งได้เดินทางไปพบนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งแล้วไปแอบอ้างว่าตนเป็นผู้ช่วยเหลือให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล และขอค่าตอบแทนการดำเนินการของตน 40% ของวงเงินงบประมาณ ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้แจ้งอนุมัติวงเงินงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก็นำเงินงบประมาณไปดำเนินการจนแล้วเสร็จและไม่ได้นำเงินงบประมาณจ่ายให้กับนายเก่งตามที่นายเก่งเรียกรับแต่อย่างใด นายเก่งจึงได้ทวงถามจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็ได้รับการปฏิเสธ ต่อมานายเก่งจึงได้มอบอำนาจให้กับทนายความ ในสำนักงานทนายความแห่งหนึ่งยื่นหนังสือทวงถามเงินจาก นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีหนังสือรายงานนายอำเภอเพื่อแจ้งไป ยังหน่วยงานเหนือขึ้นไปตามลำดับ

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 7/2555

เมื่อวันที่ 14 มิ.ย. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ 1-168/2555 ชื่อ นายสมชาย ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เรียกรับเงินจากกลุ่มข้าราชการครูที่ส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อขอรับการประเมินวิทยฐานะ รายละเอียด 10,000 บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2551 สำนักงานเขตได้จัดงานรดน้ำดำหัวผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารภายในเขตพื้นที่การศึกษาตามประเพณีสงกรานต์ หลังพิธีรดน้ำดำหัวแล้ว มีคณะครูซึ่งยื่นคำร้องขอประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นชำนาญการพิเศษจำนวนหนึ่ง ได้พากันเข้าพบนายสมชายที่ห้องทำงานของนายสมชาย เพื่อขอคำแนะนำ ในการเข้าพบของคณะครูในวันนั้น นายสมชายได้นำรายชื่อคณะกรรมการประเมินอ่านให้คณะครูเหล่านั้นฟัง และบอกว่าให้คณะครูที่ขอเข้าพบจ่ายเงินคนละ 10,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการรับรองกรรมการ คณะครูได้รับฟังก็ไม่ปฏิเสธหรือรับปากกับนายสมชาย และภายหลังก็ไม่ได้นำเงินไปจ่ายให้กับนายสมชายแต่อย่างใด

มาตรา 84 วรรคสาม และมาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกรณีกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 11/2555

เมื่อวันที่ 18 ต.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ 1-131/2556 นางแพรวา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เรียกรับเงินจากราษฎรเพื่อเป็นค่าช่วยเหลือในการสอบเป็นพนักงานองค์การบริหาร ส่วนตำบล

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางแพรวาได้นัดหมายให้นางสาวมารีพร้อมด้วยพยาน ได้แก่ นางวาและนายสิงโต ไปพบกันที่รีสอร์ทแห่งหนึ่ง โดยนางแพรวาบอกกับนางสาวมารีว่าเร็ว ๆ นี้จะมีการเปิดสอบตำแหน่ง ปลัดเทศบาลในจังหวัดหนึ่งให้นางสาวมารีเตรียมเงินไว้เพื่อเป็นค่าช่วยเหลือให้สอบบรรจุได้ จำนวน 80,000 บาท โดยต้องจ่ายเป็นเงินสด แต่นางสาวมารีเกรงว่าจะถูกหลอกจึงได้ทำสัญญากู้เงินไว้ จำนวน 80,000 บาท จากนั้นนางสาวมารี ได้โอนเงินให้กับนางแพรวา และนางแพรวาเรียกเพิ่มอีกจำนวน 20,000 บาท นางสาวมารีจึงโอนเงินเข้าบัญชีให้อีกตามที่นางแพรวาเรียกเพิ่ม ต่อมาเมื่อ วันที่ 26 พฤษภาคม 2553 นางแพรวาได้ขอเงินค่าดำเนินการเพิ่มอีกจำนวน 50,000 บาท จนเวลาล่วงเลย ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553 ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีการเปิดสอบบรรจุตำแหน่งปลัดเทศบาลตามที่นางแพรวาบอกไว้ นางสาวมารีจึงขอเงิน จำนวน 150,000 บาท คืน แต่นางแพรวาไม่ยอมคืนให้ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2553 นางแพรวาได้ เดินทางมาเจรจาเพื่อขอไกล่เกลี่ยกับนางสาวมารีที่สถานีตำรวจภูธรแห่งหนึ่ง โดยตกลงจะคืนเงินให้จำนวน 150,000 บาท ทั้งหมดภายในวันที่ 15 ธันวาคม 2553 แต่เมื่อถึงกำหนด นัดก็ไม่ได้นำเงินมาชำระคืน แต่อย่างใด

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.3/วท2 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการเป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 11/2556

วันที่ 14 พ.ย. 2556

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายชื่อ 1-088/2558 นายประกอบ ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยนันทนาการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เรียกรับเงินจากผู้ผ่านการคัดเลือกขึ้นบัญชีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายประกอบ ได้โทรศัพท์ไปหานายสมานและนายทำนอง ผู้ผ่านการคัดเลือกขึ้นบัญชีในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 ราย โดยเสนอตัวให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว ให้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการอบรมพัฒนาก่อนบรรจุแต่งตั้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลเจ้านาย รายละ 50,000 บาท โดยนายประกอบได้โทรศัพท์ติดต่อทวงถามจากนายสมานหลายครั้ง และได้ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือแจ้งเลขที่บัญชีธนาคารเพื่อให้นายสมานโอนเงินให้การที่นายประกอบเรียกรับเงินจากนายสมาน แม้นายสมานจะมีได้จ่ายเงินตามที่นายประกอบเรียกรับก็ถือได้ว่าการกระทำของนายประกอบเป็นความผิดสำเร็จแล้ว

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ เพิ่มโทษจากลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 4/2558

วันที่ 23 เม.ย. 2558

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ 1-257/2560 นางวิ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เรียกรับเงินจากนายสุข จำนวน 250,000 บาท ผู้สมัครสอบบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู ในตำแหน่งครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้สามารถสอบผ่านได้รับการบรรจุแต่งตั้ง ถูกศาลพิพากษาจำคุก คดีถึงที่สุด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางวิเรียกรับเงิน จำนวน 250,000 บาท จากนายสุข ผู้สมัครสอบบรรจุครูผู้ช่วยให้สามารถสอบผ่าน ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการครู ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 6 เดือน

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 8/2560

วันที่ 22 ก.ย. 2560

5. กรณีความผิดฐานประพาศิชั่ว

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาศิชั่ว

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคสอง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาศิชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ปลดออก/ไล่ออก

มาตรา 94 วรรคสาม กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาศิชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ปลดออก/ไล่ออก

* ประกอบมติคณะรัฐมนตรี

(1) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร. 0203/ว22 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2532

**** ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่นๆ

รายที่ 1-120/2553 ชื่อ นายพันธุ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง สุบักญาในโรงเรียน และกระทำอนาจารขณะสอนนักเรียนหญิง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า กรณีสุบักญาในโรงเรียน จากคำให้การพยานแล้ว ไม่ปรากฏคำให้การพยานที่เป็นเด็กนักเรียนหรือครูคนใดคนหนึ่งได้ให้การได้พบเห็นว่านายพันธุ์ ได้สุบักญาในโรงเรียนโดยเฉพาะเด็ก นักเรียนไม่มีใครพบเห็น มีคำให้การของนายพูลและนายยุทธ ซึ่งเป็นครูอัตราจ้างที่พักอาศัยอยู่บ้านพักเดียวกัน กับนายพันธุ์ ซึ่งเป็นบ้านพักครูที่อยู่ในโรงเรียน โดยบุคคลทั้งสองให้การสอดคล้องต้องกันว่า พวกตนได้กลิ่น ควันกัญชา ซึ่งนายพันธุ์ มักจะสูบตอนเย็น สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ตามคำให้การของนายพูลและนายยุทธว่า นายพันธุ์ นำกัญชาที่หั่นแล้วมาบรรจุลงในมวนบุหรี่แล้ว นำไปสูบซึ่งจะสูบในห้องน้ำตอนเช้าและเย็น

กรณี มีพฤติกรรมการทำอนาจารนักเรียน ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะที่ทำการสอนเด็กนักเรียนที่เรียนวิชาดนตรีกับนายพันธุ์ ได้เห็นการกระทำของนายพันธุ์ ที่กระทำในลักษณะอนาจารนักเรียนหญิง เช่น ชอบจับมือ โอบไหล่ ชอบอยู่ใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนหญิงหรือชอบถ่ายรูปเด็กหญิงที่หน้าตาดี ซึ่งบางคนถูกจับมือด้วย

มาตรา 94 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี เสพยาเสพติด และกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียน หรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 9/2553

เมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2553

กรณีความผิดฐานประพฤตชั่ว กรณีอื่น ๆ

รายที่ 1-128/2553 ชื่อ นายศักดิ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ประกอบธุรกิจจัดหาคนงานไปทำงานต่างประเทศจำนวน 5 ราย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนจัดหางานกลางแล้วเรียกเงินและค่าใช้จ่ายจากผู้เสียหายรายละ 35,000 บาท เป็นค่าตอบแทน แต่ไม่สามารถจัดส่งผู้เสียหายไปทำงานตามที่กล่าวอ้างได้ ซึ่งศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก 3 ปี คดีถึงที่สุด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. 2541 นายศักดิ์ ได้ดำเนินการจัดหางาน โดยประกอบธุรกิจจัดหาคนงานให้แก่ผู้อื่น และกระทำการหลอกลวงผู้หางาน ซึ่งเป็นคนหางานทำในต่างประเทศ จำนวน 5 ราย ได้แก่ นายทอง นายสา นายโก นายสม และนายเทพ โดยเรียกและรับเงินค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากผู้เสียหายทั้ง 5 ราย รายละ 35,000 บาท เป็นค่าตอบแทนในการจัดหางาน เพื่อส่งผู้เสียหายไปทำงานที่ประเทศไต้หวัน แต่ไม่สามารถส่งผู้เสียหายไปทำงานตามที่อ้างได้ โดยที่นายศักดิ์ไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนจัดหางานกลาง ศาลพิพากษานายศักดิ์มีความผิด ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2528 มาตรา 91 ตรี ให้ลงโทษจำคุก นายศักดิ์ 3 ปี คดีถึงที่สุด

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 10/2553

เมื่อวันที่ 24 ก.ย. 2553

กรณีความผิดฐานประพาศิขักรณีนื่นๆ

รายที่ 1-155/2553 ชื่อ นายสุ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ถูกเจ้าหน้าที่ป่าไม้อุทยานแห่งชาติทับลาน-เขาใหญ่ จับกุมเนื่องจากเข้าไปใน
เขตอุทยาน โดยไม่ได้รับอนุญาต มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ครอบครองซากสัตว์ป่าคุ้มครอง และถูกส่งตัวไป
ดำเนินคดีอาญา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุ ได้ไปที่จังหวัดนครราชสีมา และได้เดินทางเข้าไปในเขต อุทยานแห่งชาติ พร้อม
กับนาย นพ และ จ.ส.อ.สม ซึ่งเป็นทหาร โดยใช้รถกระบะขณะเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ โดยมีบุคคล ทั้งสาม
ได้แก่ นายสุ นาย นพ และ จ.ส.อ.สม และเป็นการเข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่เขตอุทยาน แห่งชาติ
ระหว่างที่อยู่ในเขตอุทยานบุคคลทั้งสามได้ถูกเจ้าหน้าที่ของเขตอุทยานแห่งชาติเข้าทำการจับกุม ในขณะที่
บุคคลทั้งสามถูกจับกุมได้ของกลาง จำนวน 21 รายการ ซึ่งจะเห็นว่าอาวุธที่นำไปในป่ามีทั้งกระสุนปืนหลาย
ขนาดอาวุธปืนลูกกรดยาว พร้อมกล่องเล็งปืน มีดสำหรับเดินป่า และมีดแบบชำแหละ เป็นต้น ซึ่งบุคคลทั้งสาม
มีวัตถุประสงค์ที่จะมาทำการล่าสัตว์ในเขตอุทยานแห่งชาติ แม้จะยังไม่สามารถทราบได้ว่าบุคคลทั้งสามบุคคล
ใดเป็นผู้กระทำการยิงเล็งฆ่าและโก่งปากก็ตาม

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการ
อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาศิขักรณีนื่นๆ

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ประชุมครั้งที่ 12/2553

เมื่อวันที่ 22 ต.ค. 2553

กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

การกระทำที่จะถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต้องพิจารณา จากความรู้สึกของวิญญูชนทั่วไป หรือความรู้สึกของสังคมว่ารังเกียจต่อการกระทำนั้น ว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ โดยพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ราชการ หน้าที่ความรับผิดชอบ และความรู้สึกหรือเจตนาในการกระทำของผู้กระทำ แต่เมื่อประจักษ์พยานที่เป็นกลางและเป็นผู้ไม่มีส่วนได้เสียต่างให้การสอดคล้องตรงกันว่า ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการกระทำความผิด คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงจึงไม่ขัดด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ การที่จะฟังว่าข้าราชการมีมลทินหรือมัวหมองซึ่งต้องถูกสั่งให้ออกจาก ราชการนั้น จะต้องเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง โดยต้องหา คดีอาญาในความผิดฐานรับของโจร โดยรับไว้ซึ่งรถยนต์ที่ได้มาจาก การปล้นทรัพย์ในคดีอาญา พนักงานอัยการ มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องเนื่องจากไม่มีหลักฐานที่เชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรู้ว่าเป็นรถยนต์ที่ได้มาจากการปล้นทรัพย์ ส่วนการดำเนินการทางวินัยนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ 1 (ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2) ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี และสืบตำรวจตรี อ. คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ฟ้องคดีและ สืบตำรวจตรี อ. ไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง จึงมีมติใหญ่ติเรื่อง แต่คณะอนุกรรมการ พิจารณาทัศนทางวินัยข้าราชการตำรวจเห็นว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดี ได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงมีมติไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ สอนสืบตำรวจตรี อ. เห็นควร ลงทัณฑ์กักขังมีกำหนด 15 วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เห็นชอบกับมติของคณะอนุกรรมการดังกล่าว และได้มีคำสั่ง ที่ 375/2546 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2546 ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งและ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ) มีมติยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษา หรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการกรณี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ต้องมีการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม โดยมีขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ คือ ต้องแจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามมาตรา 102 วรรค หนึ่งและวรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับมาตรา 30 และ มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แต่โดยที่บทบัญญัติมาตรา 89 วรรค หนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มิได้กำหนดว่า การกระทำใดเป็นการประพฤติ ชั่วอย่างร้ายแรง ดังนั้น จึงต้องพิจารณาจากความรู้สึกของวิญญูชน ทั่วไป หรือความรู้สึกของสังคมว่า รุสีกังเกียจต่อการกระทำนั้นว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่ ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากตำแหน่ง หน้าที่ราชการ หน้าที่ความรับผิดชอบและความรู้สึก หรือเจตนาในการกระทำ คดีนี้ในคดีอาญาพนักงานอัยการ สั่งไม่ฟ้อง ส่วนการดำเนินการ ทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยซึ่งมี ความเห็นว่าผู้ฟ้องคดี ไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่คณะอนุกรรมการพิจารณาทัศนทางวินัยข้าราชการ ตำรวจ เห็นว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงมี คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่เมื่อพิจารณาผลการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัย ที่แต่งตั้งโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ซึ่งเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไต่สวนคดีค้นพิพาทข้อชี้ และจอตอย่างเปิดเผย สาธารณชน

มองเห็นรถยนต์ได้อย่างชัดเจนไม่ปดบังหรือซ่อนเร้น จึงเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบารถยนต์คันพิพาทได้มาจากการปล้นทรัพย์ ประกอบกับพยานทั้งในสวน การสอบสวนทางวินัยและการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลชั้นต้นซึ่งเป็นผู้รวมจับกุมผู้ฟ้องคดี ให้ถ้อยคำว่า ผลการตรวจค้นไม่พบแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์และไม่พบแผ่นป้ายทะเบียนรถคันอื่น อยู่ภายในรถคันพิพาท แต่ได้พบแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ซึ่งเป็นหมายเลขเดียวกันกับรถคันพิพาท ในบอตะพาบ ทั้งผู้ต้องหาในคดีปล้นทรัพย์อีกสองรายให้ออคำตรงกันวานาย ป. เปนผู้เปลี่ยนป้ายทะเบียนรถแต่ผู้เดียวและได้นำป้ายทะเบียนที่แท้จริงไปทิ้งไว้ไกลบอตะพาบ จึงเห็นได้ว่า การให้ถ้อยคำของประจักษ์พยานที่เป็นกลางไม่มีส่วนได้เสียกับผู้ฟ้องคดีต่างให้ถ้อยคำ สอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้เปลี่ยนแผ่นป้ายทะเบียนรถที่ถูกปล้นมา จึงน่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดี ไม่มีสวนรู้เห็นเกี่ยวกับรถยนต์คันพิพาทซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ 1 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ฟงว่าผู้ฟ้องคดีมีสวนรู้เห็นการเปลี่ยนแผ่นป้ายทะเบียน อันเปน หลักฐานสำคัญที่แสดงว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานรับของโจรนั้น จึงเปนการรับฟังข้อเท็จจริง ที่ไม่ถูกต้องตรงกับสำนวนการสอบสวนที่แท้จริง คำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและคำวินิจฉัย อุทธรณียกอุทธรณของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีมลทินหรือมัวหมองในกรณี ที่ถูกสอบสวน จึงมีคำบังคับให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการให้ถูกต้องนั้น เห็นว่า กรณีที่ข้าราชการ มีมลทินหรือมัวหมองซึ่งจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ จะต้องเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย อย่างยิ่งว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอ ที่จะลงโทษในฐานะความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดี ไม่ปรากฏพยานหลักฐาน หรือพยานแวดล้อมที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ว่ารถยนต์คันพิพาทได้มาจากการปล้นทรัพย์ ซึ่งเป็นฐานความผิดในขอหารรวมกันรับของโจร และการที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ควรเห็นสิ่งผิดปกติที่ผู้ต้องหาในคดีปล้นทรัพย์นำรถยนต์คันพิพาทมาฝากขาย โดยมีได้นำคู่มือ ทะเบียนรถหรือเอกสารต่างๆ ที่ใช้ในการจดทะเบียนรถมาให้อด้วย และมีพฤติการณ์หลายอย่าง ที่น่าสงสัยนั้น ก็เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น ไม่ใช่เหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ฟ้องคดี กระทำผิดจริง และการสั่งว่าข้าราชการผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมองเห็นควรให้ออกจากราชการ ก็เป็นอำนาจและดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้น ศาลปกครองมีอำนาจแต่เพียง การตรวจสอบว่าการใช้อำนาจและดุลพินิจในการสั่งการของผู้บังคับบัญชาชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ หากได้มีอำนาจในการพิจารณาสั่งการแทนผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นแต่อย่างใดไม่ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 261/2553)

กรณีความผิดฐานประพาศ์ชั่วกรณีอื่น ๆ

รายที่ 1-006/2554 ชื่อ นางสาว ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง ลงโทษนักเรียนเกินกว่าเหตุโดยใช้ฝ่ามือตบหน้าเด็กชายเขียวจนมีรอยแดงและเกิดบาดแผลถลอก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2552 เวลาประมาณ 133.30 น. ซึ่งเป็นช่วงท้ายคาบเรียน วิชานาฏศิลป์ของชั้น ป.5/2 โดยมีนางสาวเป็นครูผู้สอน ระหว่างที่นักเรียนเข้าแถวนั้นเด็กชายเขียวได้ควงปากกาเล่นแล้วปากกาก็กระเด็นไปถูกผมของนางสาว จากนั้นนางสาวจึงถามว่าใครถึงสองสามครั้ง เด็กชายเขียวจึงยกมือขึ้นแล้วเดินไปหานางสาวพร้อมทั้งยกมือไหว้ขอโทษ นางสาวได้ใช้ฝ่ามือตบไปที่โบน้าของเด็กชายเขียว 1 ครั้ง ซึ่งนางสาวยอมรับว่าได้ตบหน้าเด็กชายเขียวจริง แต่ไม่รุนแรงจนถึงกับทำให้เกิดบาดแผลถลอก เป็นเพียงรอยผื่นแดงเท่านั้น แต่ร่องรอยที่ปรากฏในภาพถ่ายกลับมีรอยขีดข่วนเหมือนโดนเล็บขูด ในขณะที่พยานหลายราย ได้แก่ เด็กหญิงแดงและเด็กหญิงฟ้าให้อัยค้ำว่าเห็นโบน้าของเด็กชายอนุสรณ์เป็นรอยแดงเหมือนเล็บขูด และสำเนาใบรับรองแพทย์วินิจฉัยว่าถูกทำร้าย จนเกิดบาดแผลถลอกบริเวณโบน้า ต่อมานางสาว ได้เสียค่าปรับต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในข้อหาว่าใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เป็นเงินจำนวน 500 บาท

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพาศ์ชั่ว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ประชุมครั้งที่ 1/2554

เมื่อวันที่ 7 ม.ค. 2554

กรณีความผิดฐานประพาดิชั่ว กรณีอื่นๆ

รายที่ 1-025/2554 ชื่อ นางสาวปราณี ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไปให้การรับรองบุคคลต่างด้าวต่อนายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองในการยื่นคำร้องขอทำบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ พร้อมทั้งถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาในข้อหาแจ้งความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานฯ และต่อศาลจังหวัด ได้มีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดตามฟ้องให้ลงโทษจำคุก 1 ปี และปรับ 10,000 บาท โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวปราณีทราบว่านางสาวดาวเป็นคนต่างด้าวสัญชาติลาวมาโดยตลอด แต่ก็ยังไปให้การรับรองต่อเจ้าหน้าที่ทะเบียนและบัตร สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมือง ในการยื่นคำร้องขอทำบัตรประจำตัวประชาชนใหม่กรณีบัตรหาย โดยให้นางสาวดาวคนต่างด้าวสวมสิทธิว่าเป็นคนไทยในชื่อของ นางสาวมณี ราษฎรไทย มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ 39 หมู่ 3 ตำบล ค อำเภอ ก จังหวัด ข การกระทำของนางสาวปราณีดังกล่าวเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ทั้งต่อบุคคล คือ นางสาวมณี ตัวจริง และทั้ง ต่อประเทศชาติ เนื่องจากการกระทำความผิดกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ เพราะเป็นอำเภอชายแดนติดกับประเทศลาว อีกทั้งนางสาวปราณีมีอาชีพเป็นข้าราชการครู ซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยอมรับและเคารพยกย่องจากประชาชนทั่วไป นางสาวปราณีควรทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี สมกับที่ตนเป็นข้าราชการครู แต่กลับประพฤติตนไปในทางเสื่อมเสีย คือ รับรองเท็จ ทำให้เจ้าหน้าที่หลงเชื่อจึงออกบัตรประจำตัวประชาชนให้บุคคลต่างด้าวไปจนในที่สุดศาลจังหวัดเลยได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษในความผิดตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 14(1) วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137, 267 ประกอบมาตรา 83, 86 ให้ลงโทษฐานร่วมกันสนับสนุนให้ผู้ไม่มีสัญชาติไทย แจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมีบัตรประจำตัวประชาชนให้ลงโทษจำคุก 2 ปี ปรับ 20,000 บาท รับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคงจำคุก 1 ปี ปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มี กำหนด 2 ปี

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาดิชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน 5 เป็นเวลา 2 เดือน

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เป็นโทษปลดออก จากราชการ

ประชุมครั้งที่ 4/2554

เมื่อวันที่ 3 มี.ค. 2554

กรณีความผิดฐานประพาดิชั่ว และกรณีอื่นๆ

รายที่ 1-040/2554 ชื่อ นางลักษณ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ทำร้ายร่างกายนางวรรณ และกระชากคอเสื้อนายศักดิ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขณะที่มีการชุมนุมขับไล่นางลักษณ ทำให้นางวรรณฟ้องเป็นคดีอาญา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางลักษณถูกผู้นำหมู่บ้าน และผู้ปกครองนักเรียน ประมาณ 120 คน เดินขบวนชุมนุมขับไล่ที่หน้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้กล่าวโจมตีถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมของนางลักษณหลายประการ และในวันดังกล่าวนายศักดิ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำลังเจรจาและทำความเข้าใจกับผู้ชุมนุมที่หน้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทันใดนั้นนางลักษณได้เดินไปหานายศักดิ์และ ได้กระชากเสื้ออย่างรุนแรง ต่อหน้าผู้ปกครองนักเรียนและประชาชนที่มายืนดูเหตุการณ์และพูดว่า “มึงนี่แหละคือ ไอ้โม่งอยู่เบื้องหลังการชุมนุม” ในขณะเดียวกันนั้น นางวรรณปฏิบัติหน้าที่หน้าห้องผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้เดินมาที่ชุมนุมห้ามไม่ให้นางลักษณเข้ามาวุ่นวาย เพราะเห็นว่านายศักดิ์กำลังเจรจาเพื่อทำความเข้าใจ กับผู้ชุมนุมอยู่ ทันใดนั้น นางลักษณได้กระชากแขนซ้ายของนางวรรณมากัดจนได้รับบาดเจ็บ นางวรรณได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอ เพื่อดำเนินคดีแก่นางลักษณ ซึ่งศาลจังหวัด พิกษา เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2550 ว่าจำเลย (นางลักษณ) กระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 391 ลงโทษปรับ 1,000 บาท

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาดิชั่ว

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น และติดตามความประพฤติเป็นเวลา 1 ปี

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 5/2554

เมื่อวันที่ 18 มี.ค. 2554

กรณีความผิดฐานประพาศิชั่ว กรณีอื่นๆ

รายที่ 1-096/2553 ชื่อ นางสาวสุศรี ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ต้องหาคดีอาญาข้อหายกยอรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อฮอนด้า ของผู้อื่นเหตุเกิดที่ ต่างจังหวัด เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2550 ซึ่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอได้รับคำร้องทุกข์ของ ผู้เสียหายไว้ดำเนินคดี ตามคดีอาญา 1939/2550 และมีพฤติกรรมร่วมกับพวก ทำสัญญาเช่ารถยนต์ของผู้อื่น แล้วไม่นำรถยนต์ส่งคืนให้แก่เจ้าของรถยนต์จำนวนหลายคัน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวสุศรีได้ทำการเช่ารถเก๋งจากผู้ให้เช่ารถในหลายจังหวัดและไม่ส่งคืนรถ ให้แก่ผู้ให้เช่า จนมีการแจ้งความต่อสถานีตำรวจและฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัด โดย นางสาวสุศรีได้ทำการเช่ารถในราคาวันละ 1,000 บาท รวม 10 วัน รวมเป็นเงิน 10,000 บาท แล้วเมื่อถึงเวลาต้องส่งรถคืนนางสาวสุศรีไม่ส่งคืน ระหว่างนั้นนางสาวสุศรีก็ได้ทำการเช่ารถดังกล่าวในอีกหลายจังหวัด และนอกจากนั้นนายวงศ์ซึ่งเป็นสามี และนายวัฒน์ซึ่งเป็นบุตรได้ทำการเช่ารถในลักษณะเดียวกับนางสาวสุศรี โดยการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำในลักษณะเป็นขบวนการ เมื่อนายวัฒน์ไปเช่ารถเก๋งกับผู้ให้เช่า นางสาวสุศรีจะเป็นผู้ค้าประกันโดยการถ่ายบัตร ข้าราชการใช้ในการค้าประกันเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ ในลักษณะทำนองเดียวกัน นายวงศ์ซึ่งเป็นสามี ก็เช่ารถและไม่ส่งคืนเช่นกัน โดยมีนางสาวสุศรีเป็นผู้ค้าประกันเช่นกัน ครอบครัวของนางสาวสุศรีได้ทำการเช่า รถและไม่นำมาคืน ในหลายจังหวัด จำนวนรถที่นำไปรวมประมาณ 34 คัน

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาศิชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 7/2554

เมื่อวันที่ 29 เม.ย. 2554

กรณีความผิดฐานประพตชั่ว กรณีอื่นๆ

รายที่ 1-165/2554 ชื่อ นายวิท ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนถูกฟ้องคดีอาญาในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย จิตใจ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิทไปนั่งดื่มสุราที่ร้านอาหารจนเกิดเรื่องทะเลาะวิวาทถึงขั้นทำร้ายร่างกายข้าราชการครูด้วยกัน จนถึงขั้นใช้ขวดเบียร์ตีศีรษะคู่กรณีได้รับบาดเจ็บ เย็บ 3 เข็ม

มาตรา 88 วรรคหนึ่ง และมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน และกรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ งดโทษ (ทำทัณฑ์บน)

มติ ก.ค.ศ.ส่งลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และให้ติดตามความประพฤติเป็นเวลา 1 ปี

ประชุมครั้งที่ 17/2554

เมื่อวันที่ 28 ก.ย. 2554

กรณีความผิดฐานประพัตชั่ว กรณีอื่นๆ

รายชื่อ 1-170/2554 ชื่อ นางจิต ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่าการจัดกรอบอัตรากำลังไม่ชอบด้วยกฎหมายและ
กล่าวหานายเงินกลิ่นแก้งกระทำอนาจารตน และทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาและผู้อื่นไปยัง
หน่วยงานต่าง ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางจิตไม่ได้รับการพิจารณาให้ลงกรอบอัตรากำลังของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จึงได้ร้องเรียนกล่าวหาว่าการจัดกรอบอัตรากำลังดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งกล่าวหานายเงิน
กลิ่นแก้งและลวนลามตน จนผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยนายเงิน พร้อมกับให้นางจิตดำรงตำแหน่ง
ในกรอบอัตรากำลังตามที่ต้องการแล้ว แทนที่นางจิตจะสำนึกตั้งมั่นอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด
กลับร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาและบุคคลอื่นอีกหลายคน โดยปราศจากมูลความจริง

มาตรา 89 วรรคหนึ่ง และมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กลิ่นแก้งหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากมูลความจริงและไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 17/2554

เมื่อวันที่ 28 ก.ย. 2554

กรณีความผิดฐานประพาศิชั่ว กรณีอื่นๆ

รายชื่อ 1-171/2554 ชื่อ นายกร ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก
 ตามพระราชบัญญัติอาวรูปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวรูปืน พ.ศ. 2490

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกรได้ให้การรับสารภาพเป็นหนังสือว่าได้ครอบครองอาวรูปืนที่มีหมายเลข
 ทะเบียนซึ่งเป็นของผู้อื่น จำนวน 1 กระบอก อาวรูปืนที่ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าหน้าที่ประทับไว้
 จำนวน 6 กระบอก เครื่องกระสุนปืน 67 นัด ถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดศาลอุทธรณ์ตัดสิน ยืนตาม
 คำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยให้จำคุก 6 เดือน ไม่รอลงอาญา คดีถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 17/2554

เมื่อวันที่ 28 ก.ย. 2554

6) กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 85 วรรคสอง กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

*** ประกอบมติคณะรัฐมนตรี ***

หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

**** ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ 1-153/2553 ชื่อ นายเฉลิม ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ยืมเงินงบประมาณออกมาใช้จำนวน 24 สัญญา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 840,261 บาท โดยไม่ระบุดำเนินการประสงคในการยืม และไม่มีการส่งใช้เงินยืม ทั้งที่เจ้าหน้าที่การเงินได้บันทึกแจ้งแล้วว่าจะไม่สามารถยืมได้ และไม่ปรากฏว่าได้นำเงินยืมไปใช้จ่ายในราชการแต่อย่างใด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเฉลิม ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้าน ได้ทำเรื่องขอยืมเงินทรรองราชการ และอนุมัติการยืมเงินด้วยตนเอง ทำการเบิกถอนเงินงบประมาณของโรงเรียนออกไปอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีแผนงานหรือโครงการรองรับ บางวันยืมต่อเนื่องในวันเดียวกันถึง 6 สัญญา รวมเป็นเงินถึง 100,000 บาท และต่อมายืมซ้อนกันอีก 4 สัญญา รวมเป็นเงิน 75,000 บาท และอีก 2 สัญญา รวมเป็นเงินถึง 37,000 บาท ทั้งที่เจ้าหน้าที่การเงินทักท้วงแล้ว แต่นายเฉลิมก็ยังอนุมัติเงินยืมให้กับตนเองอีก และเมื่อยืมไปแล้ว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า นายเฉลิม ได้นำเงินไปใช้จ่ายในงานโครงการหรือแผนงานใด การใช้จ่ายเงินงบประมาณก็ไม่เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการ บางครั้งมีการจัดทำโครงการใหม่ไม่สอดคล้องตามแผนงานของโรงเรียนที่วางไว้ การใช้จ่ายเงินของโรงเรียนไม่โปร่งใส และผู้บริหารโรงเรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด เจ้าหน้าที่การเงินจะต้องทำตามที่คุณบริหารโรงเรียนสั่งการ และเมื่อยืมเงินของทางราชการไปแล้ว เมื่อถึงกำหนดการส่งใช้เงินยืม หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อล้างหนี้เงินยืม นายเฉลิมกลับไม่ส่งใช้เงินยืม หรือไม่ส่งเอกสารหลักฐานเพื่อล้างหนี้เงินยืมแต่อย่างใด กลับทำสัญญาการยืมเงินและอนุมัติเงินยืมให้กับตนเองอีก เมื่อตรวจสอบจากสัญญาการยืมเงินแล้วพบว่า โรงเรียนบ้านได้จัดกิจกรรมซ้อนในวันเดียวกันหลายกิจกรรม เช่น วันที่ 27 ธันวาคม 2550 ซึ่งนายเฉลิม ยืมเงินของโรงเรียนออกไปในเวลาไล่เลี่ยกันทั้งหมด จำนวน 24 สัญญา โดยมีได้ระบุดำเนินการประสงคการยืมเงิน แต่ภายหลังกลับปรากฏว่า นายเฉลิมได้นำเงินที่ยืมจากทางราชการได้ทยอยมาคืนให้กับทางราชการ

มาตรา 84 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 12/2553

เมื่อวันที่ 22 ต.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ 1-159/2553 ชื่อนายเน ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ยืมเงินทดรองราชการ จำนวน 76,700 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม คณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ แล้วไม่ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลา จนมีหนังสือแจ้งเตือนจากผู้บังคับบัญชา จึงส่งใช้เงินยืม

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2551 นายเน ได้มีบันทึกข้อความเรื่อง ขออนุมัติเงินทดรองราชการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่สำหรับวิทย์ฐานะชำนาญการพิเศษ สาขาบริหารการศึกษา และสาขานิเทศการศึกษา ในวันที่ 25 และ 30 มิถุนายน 2551 ณ ห้องประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นจำนวน 76,700 บาท (เจ็ดหมื่นหกพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน) โดยมอบเงินเป็นจำนวน 40,000 บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) ให้นายสม หัวหน้ากลุ่มงานในฐานะเลขานุการในการจัดประชุมเก็บไว้ เมื่อถึงกำหนดเวลาที่ผู้ยืมจะต้องส่งหลักฐานการจ่ายและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไป นายเน ไม่ได้นำหลักฐานมาให้ผู้บังคับบัญชาได้แจ้งเตือนเป็นหนังสือ นายเน ยังคงไม่ได้ส่งหลักฐานตามกำหนด โดยอ้างเหตุผลการส่งใช้ล่าช้า เพราะต้องรอเอกสารจากนายสม ประกอบกับกรรมการบางท่านลงนามในเอกสารไม่ครบทุกรายการต้องประสานให้ลงนามครบ และตนติดภารกิจช่วยงานศพของน้องและเข้ารับการประชุมเสวนาการจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติและดำเนินการจัดอบรม ต่อมาเมื่อล่วงเลยกำหนดเวลาแจ้งเตือน ครั้งที่ 2 จึงได้นำหลักฐานมาส่งคืนในวันที่ 30 สิงหาคม 2551

มาตรา 86 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 12/2553

เมื่อวันที่ 22 ต.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ 1-001/2554 ชื่อ นายเขียว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง มีพฤติกรรมไม่โปร่งใสต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องการบริหารงาน
งบประมาณหลายประการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเขียว ได้ขาดราชการติดต่อในคราวเดียวกันตั้งแต่วันที่ 22 พฤศจิกายน ถึง วันที่
18 ธันวาคม 2550 รวม 27 วันจริง แต่ยังคงมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก และกรณีการบริหารงบประมาณเงิน
อุดหนุนอื่นเบิกถอนเงินจากบัญชีโดยไม่มีหลักฐานการจ่าย แต่ได้นำเงินเข้าบัญชี เมื่อมีการตรวจสอบบัญชีของ
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ตามคำให้การของนายเขียวให้การต่อสู้ว่าตนได้นำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ของ
ทางราชการ แต่ไม่มีพยานเอกสารหลักฐานต่างๆ หรือพยานบุคคลมายืนยัน ส่วนกรณีที่นายเขียวเก็บเงิน
ทุนการศึกษาของนักเรียน จำนวน 10,000 บาท ตั้งแต่เดือนมกราคม 2550 ไว้กับตนเอง เมื่อมีการร้องเรียนจึง
นำเงินไปมอบให้เด็กเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2551 กรณีเงินออมทรัพย์นักเรียน จำนวน 3,065 บาท และกรณี
เงินสหกรณ์โรงเรียน จำนวน 1,700 บาท ไม่นำไปมอบให้ผู้รับผิดชอบ ต่อข้ออ้างว่าหลงลืมฟังไม่ขึ้น การเบิก
ถอนเงินอาหารกลางวันไป จำนวน 91,000 บาท โดยไม่จัดทำอาหารกลางวันให้นักเรียน เงินจำนวนดังกล่าว
นายเขียวไม่มีเหตุผลมาชี้แจงหักล้างอย่างสมเหตุสมผล และรับสารภาพว่าตนได้นำเงินไปเก็บไว้จริง พฤติการณ์
เป็นการนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

มาตรา 84 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่ได้
เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 1/2554

เมื่อวันที่ 7 ม.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ 1-075/2554 ชื่อนางสมปอง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง รับมอบเงินสวัสดิการครูและค่าเปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายหนังสือแล้วไม่นำไปลงบัญชีนอกงบประมาณและใช้จ่ายเงินดังกล่าวโดยไม่มีหลักฐานให้ตรวจสอบ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสมปองรับมอบเงินสวัสดิการครู ซึ่งเป็นเงินนอกงบประมาณเพื่อนำไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียน และรับมอบเงินเปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายหนังสือ หรือเงินบริจาคอื่นๆ จากผู้บริจาคหรือได้รับจัดสรรเงินงบประมาณ ได้แก่ เงินอุดหนุนรายหัวเงินโครงการอาหารกลางวัน ซึ่งนางสมปอง ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน มีหน้าที่ต้องควบคุม กำกับ และตรวจสอบให้การดำเนินการรับ – จ่ายเงินทุกประเภท ให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่ไม่ปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินและการบัญชี ให้เป็นไปตามคู่มือการบัญชีสำหรับหน่วยงานย่อย พ.ศ.2515 คือ เมื่อมีการรับเงินทุกประเภท และรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และเมื่อมีการจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินให้สามารถตรวจสอบได้โดยถูกต้องตรงกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่นางสมปองกลับไม่ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่การเงินทำให้การลงทะเบียนคุมการเงินดังกล่าวไม่เป็นปัจจุบัน

มาตรา 85 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานการศึกษา

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 8/2554

เมื่อวันที่ 20 พ.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ 1-016/2554 ชื่อ นายเชียว ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ในการปฏิบัติหน้าที่การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร โดยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร ตั้งแต่เดือนมกราคม 2549 ถึงเดือน 2551 เป็นจำนวนเงินที่วางฎีกาเบิกสูงกว่าจำนวนเงินที่พึงจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ และเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ไม่ได้ขอเบิกโดยไม่มีการเรียกคืน แล้วนำเงินส่วนเกินโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง จำนวนเงิน 2,746,833 บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเชียวได้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร ตั้งแต่เดือนมกราคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2551 เป็นจำนวนเงินที่วางฎีกาเบิกสูงกว่าจำนวนเงินที่พึงจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ และเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ไม่ได้ขอเบิกโดยไม่มีการเรียกคืน นำเงินส่วนเกินโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง จำนวนเงิน 2,746,833 บาท ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

1. เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่าย โดยโอนเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรให้กับผู้ไม่ได้ขอเบิกโดยไม่มีการเรียกคืน จำนวน 15 ราย เป็นเงิน 95,000 บาท
2. เบิกจ่ายเงินโดยทำหลักฐานการจ่ายเท็จ โดยสร้างหลักฐานขอเบิกอันเป็นเท็จโดยใช้ใบเสร็จรับเงินที่ผู้มีสิทธิอาศัยเบิกโดยไม่มีการกรอกข้อมูลในการเบิกและลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิขอเบิก จำนวน 3 ราย เป็นเงิน 32,800 บาท และนำเงินโอนเข้าบัญชีของตนเอง
3. เบิกจ่ายเงินโดยแก้ไขเอกสารการเบิกจ่าย โดยแก้ไขเอกสารขอเบิกตามใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (แบบ 7200) และแก้ไขงบบหน้าการขอเบิก จำนวน 452 รายเป็นเงินจำนวน 1,951,754 บาท
4. รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาในการขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร โดยจัดทำงบบหน้าขอเบิกและยอดรวมในงบบหน้าการจ่ายให้มียอดรวมตรงกัน เพื่อให้ยากต่อการตรวจสอบและเพื่อประโยชน์ของตนเอง ทำให้ราชการเสียหาย จำนวน 667,279 บาท
5. มีการโอนเข้าบัญชีธนาคารมากกว่ายอดเงินคงเหลือ จากการตรวจสอบ Saving Account Statement และบัญชีรายละเอียดการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสวัสดิการในแต่ละเดือน (มกราคม 2549 – มกราคม 2551) ยอดรวมมากกว่าจำนวนเงินคงเหลือตามสลิปเงินเดือน

มาตรา 84 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 2/2554

เมื่อวันที่ 13 ม.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ 1-175/2555 ชื่อ นายภูมิ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียน โดยไม่มีหลักฐานการจ่ายทำให้เงินขาดบัญชีไป จำนวน 825,718.98 บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายภูมิ ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนบ้านไร่ ต่อมาได้แจ้งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียนจากเดิมมีคณะกรรมการ 3 คน มาเป็นตนเองมีอำนาจเบิกถอนเพียงคนเดียว หลังจากนั้นนายภูมิ ได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินอุดหนุนอื่นของโรงเรียนไปเป็นเงิน 1,117,438.13 บาท จนมียอดเงินคงเหลือเพียง 127.64 บาท เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินกองทุนอาหารกลางวันไปเป็นเงิน 858,417 บาท มียอดเงินคงเหลือเพียง 200.06 บาท นายภูมิ ได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินโรงเรียนทั้ง 2 บัญชี รวมเป็นเงิน 1,975,855.13 บาท ภายหลังจากนายภูมิ ได้รวบรวมหลักฐานการจ่ายมายืนยันว่า ตนนำเงินที่เบิกถอนไปจ่าย เพื่อประโยชน์ทางราชการได้เพียง 1,157,500.15 บาท ที่เหลือไม่สามารถหาหลักฐานมายืนยันได้ว่า นำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการรายการใด ทำให้เงินขาดบัญชีไป จำนวน 818,354.98 บาท

มาตรา 84 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจึงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 11/2555

เมื่อวันที่ 18 ต.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายชื่อ 1-176/2555 ชื่อ นายระเบียบ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เบิกถอนเงินโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน และเงินอุดหนุนที่ได้รับจัดสรรตาม โครงการเรียนฟรีไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ปีงบประมาณ 2553 โรงเรียนได้รับจัดสรรเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนโครงการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนจาก อบต. เป็นเงินจำนวน 72,000 บาท ภายหลังกายระเบียบได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีอย่างต่อเนื่องเป็นเงิน จำนวน 103,097 บาท โดยทำให้มีผลกระทบต่อการจัดอาหารกลางวันให้กับนักเรียน เดิมโรงเรียนเคยจัดอาหารกลางวันให้นักเรียนครบ 5 วันทำการ ภายหลังกายระเบียบได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีไปปรากฏว่า โรงเรียนได้จัดทำอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทานเพียง 2-3 วันเท่านั้น บางครั้งก็ไม่ได้จัดทำอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทาน และไม่มีพยานหลักฐานว่านายระเบียบนำเงินที่เบิกถอนมาลงรายการในระบบบัญชีการเงิน ไม่มีเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการเงินให้ตรวจสอบ นอกจากนั้นยังพบว่า นายระเบียบ ได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินอุดหนุน โครงการอาหารกลางวัน ภายหลังจากที่ตนได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนอื่นแล้ว

ส่วนเงินเบิกถอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจัดสรรในโครงการเรียนฟรี 15 ปีนั้น ปรากฏว่าโรงเรียนได้รับจัดสรรเงินงบประมาณเพิ่มเติม เป็นเงิน 115,448 บาท ต่อมานายระเบียบ ได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีอย่างต่อเนื่องหลายครั้ง รวมเป็นเงินที่เบิกถอน ไปเป็นเงิน 115,076 บาท เมื่อเบิกถอนมาแล้วก็ไม่นำลงระบบบัญชีการเงินโรงเรียน แต่ปรากฏหลักฐานการจ่ายว่า นายระเบียบ นำเงินไปจ่ายตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ ดังนี้

1. จ่ายในรายการจัดซื้อวัสดุการศึกษา ก่อนประถมศึกษา จำนวน	4,386 บาท
2. จ่ายในรายการจัดซื้อวัสดุการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน	10,000 บาท
3. จ่ายในรายการจัดซื้อหนังสือแบบเรียน จำนวน	30,072 บาท
4. จ่ายในรายการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียน จำนวน	9,500 บาท
5. จ่ายในรายการจัดซื้อวัสดุอื่น จำนวน	1,750 บาท
รวมเป็นเงิน	56,158 บาท

แต่เอกสารหลักฐานการจัดซื้อดังกล่าวไม่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ ไม่มีคำขอซื้อในการเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินโรงเรียน ปรากฏว่านายระเบียบได้ปลอมลายมือชื่อคณะกรรมการเบิกถอนเงินรายอื่นไปเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียนด้วย

มาตรา 84 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 11/2555 เมื่อวันที่ 18 ต.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ทุจริตหน้าทีราชการ

รายที่ 1-139/2557 ชื่อ นางจิตร ตำแหน่งครูผู้ช่วย วิทยาลัยชุมชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่งานการเงินและบัญชี ได้ถอนเงินจากบัญชีเงินงบประมาณแล้วไม่นำฝากเข้าบัญชีเงินนอกงบประมาณ และไม่นำเงินเก็บรักษาไว้ที่ตู้เก็บรักษาเงิน (ตู้เซฟ) ของวิทยาลัยชุมชนแล้วเบียดบังเอาเงินดังกล่าวไปเป็นของตน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2549 วิทยาลัยชุมชนได้ทำสัญญาจ้างนางจิตร เป็นพนักงานราชการ กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี 3 ปฏิบัติหน้าที่งานการเงินและบัญชี ต่อมาได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นครูผู้ช่วย และได้ปฏิบัติหน้าที่งานการเงินต่อเนื่องเรื่อยมา นางจิตรได้เบิกถอนเงินจากบัญชีงบประมาณแล้วไม่นำฝากเข้าบัญชีเงินนอกงบประมาณและไม่ได้นำเงินเก็บรักษาไว้ที่ตู้เก็บรักษาเงิน (ตู้เซฟ) ของวิทยาลัยชุมชนหลายครั้ง ดังนี้ คือ ครั้งที่ 1 นำเช็คไปขึ้นเงินงบประมาณที่ธนาคารกรุงไทย เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2553 จำนวน 11,096 บาท ครั้งที่ 2 นำเช็คไปขึ้นเงินงบประมาณที่ธนาคารกรุงไทย เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2553 จำนวน 32,156 บาท และครั้งที่ 3 นำเช็คไปขึ้นเงินงบประมาณที่ธนาคารกรุงไทย เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2553 จำนวน 15,460 บาท โดยไม่นำเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย (บัญชีเงินนอกงบประมาณ) ต่อมาเมื่อวิทยาลัยชุมชนได้ทำการตรวจสอบนางจิตรจึงได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปคืน

มาตรา 84 วรยศสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ทุจริตต่อหน้าทีราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 10/2557

เมื่อวันที่ 21 พ.ย. 2557

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ทุจริตหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-157/2558 ชื่อ นางสาวฉัตร ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าเช่าบ้าน ได้ทำการเปลี่ยนแปลงเลขบัญชีเงินฝากของผู้ขอเบิกเป็นเลขบัญชีเงินฝากของตนเอง และเบิกเงินเกินจำนวนเงินที่มีผู้ขอเบิกเข้าบัญชีเงินฝากของตนเอง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวฉัตรได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าเช่าบ้านของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด ได้ทำการเปลี่ยนแปลงเลขที่บัญชีเงินฝากของผู้ขอเบิกเป็นเลขบัญชีเงินฝากของตนเอง เพื่อให้ธนาคารโอนเงินตามที่ผู้ขอเบิกได้รับอนุมัติ เข้าบัญชีเงินฝากของตนเอง และยังได้เบิกเงินเกินจำนวนที่มีผู้ขอเบิกอีกจำนวนหนึ่งเข้าบัญชีเงินฝากของตนเองจำนวนหลายฎีกา เมื่อถูกทวงถาม นางสาวฉัตรจึงได้นำเงินที่เป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าเช่าบ้านรวมเป็นเงิน 101,952 บาท คืนให้กับผู้ขอเบิกและทางราชการ ตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้สืบสวนตรวจสอบสรุปรายละเอียดตามฎีกา

มาตรา 84 วรรคสาม และ**มาตรา 85** วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจึงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มติ เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 8/2558

เมื่อวันที่ 21 ส.ค. 2558

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ทุจริตหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-183/2563 ชื่อ นายมานะ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเรียน โดยปรับลดรายการประกอบรายการก่อสร้างและรายการครุภัณฑ์แต่ไม่ลดวงเงิน เป็นเหตุให้โรงเรียนได้รับความเสียหาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายมานะได้ใช้อำนาจหน้าที่ดำเนินการอนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา โดยจัดทำบันทึกข้อตกลงเงื่อนไขการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จ้างก่อสร้างอาคารเรียน แบบ 318 ล/55 - ก โรงเรียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาดังกล่าวเป็นการปรับลดงานจ้างโดยไม่ปรับลดวงเงิน การก่อสร้างไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการหลายรายการ เป็นเหตุให้คณะกรรมการตรวจการจ้างได้คัดค้านและลาออกจากการเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบกับนายมานะยอมรับว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช เป็นผู้จัดทำบันทึกข้อตกลงเงื่อนไขการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จ้างก่อสร้างอาคารเรียน แบบ 318 ล/55 มาให้นายมานะลงนาม

มาตรา 84 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และกรณีกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออก

มติ เพิ่มโทษเป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 5/2563

เมื่อวันที่ 15 พ.ค. 2563

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ทุจริตหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-183/2563 ชื่อ นายมานะ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเรียน โดยปรับลดรายการประกอบรายการก่อสร้างและรายการครุภัณฑ์แต่ไม่ลดวงเงิน เป็นเหตุให้โรงเรียนได้รับความเสียหาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายมานะได้ใช้อำนาจหน้าที่ดำเนินการอนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา โดยจัดทำบันทึกข้อตกลงเงื่อนไขการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จ้างก่อสร้างอาคารเรียน แบบ 318 ล/55 - ก โรงเรียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาดังกล่าวเป็นการปรับลดงานจ้างโดยไม่ปรับลดวงเงิน การก่อสร้างไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการหลายรายการ เป็นเหตุให้คณะกรรมการตรวจการจ้างได้คัดค้านและลาออกจากการเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบกับนายมานะยอมรับว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช เป็นผู้จัดทำบันทึกข้อตกลงเงื่อนไขการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จ้างก่อสร้างอาคารเรียน แบบ 318 ล/55 มาให้นายมานะลงนาม

มาตรา 84 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และกรณีกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออก

มติ เพิ่มโทษเป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 5/2563

เมื่อวันที่ 15 พ.ค. 2563

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ทุจริตหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-154/2562 ชื่อนางสาวสนธิ ตำแหน่งครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เป็นเจ้าหน้าที่รักษาทรัพย์สิน แต่ได้เบียดบังทรัพย์สินซึ่งเป็นคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก พร้อมอุปกรณ์ จำนวน 41 เครื่อง Tablet ยี่ห้อ Samsung พร้อมอุปกรณ์ จำนวน 2 เครื่อง และ Tablet ยี่ห้อ Apple พร้อมอุปกรณ์ จำนวน 1 เครื่อง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวสนธิได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่งานพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา และได้รับมอบหมายงานพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและให้ปฏิบัติหน้าที่พัสดุกลุ่มบริหารงานฯ/งาน/กลุ่มสาระการเรียนรู้ และแต่งตั้งให้นางสาวสนธิมีอำนาจดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง จัดทำทะเบียนครุภัณฑ์ จัดทำแผนการปฏิบัติการประจำปี จัดซ่อมบำรุงครุภัณฑ์และควบคุมดูแลและเก็บรักษาครุภัณฑ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ปลอดภัย พร้อมทั้งจะใช้งานได้และงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย แต่กลับอาศัยอำนาจหน้าที่ในการเก็บรักษาครุภัณฑ์ที่อยู่ในความดูแลและนำเอา Tablet ยี่ห้อ Samsung รุ่น Galaxy Tab จำนวน 2 เครื่อง Tablet ยี่ห้อ Apple Ipad จำนวน 1 เครื่อง รวมทั้งหมด 44 เครื่อง เป็นเงินงบประมาณ 880,000 บาท ที่นางสาวสนธิเป็นผู้ดูแลและผู้ยืมใช้พัสดุไปจำหน่ายและขายฝาก

มาตรา 84 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ไล่ออก

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 9/2562

เมื่อวันที่ 20 ก.ย. 2562

7) กรณีความผิดเกี่ยวกับการพัสดุ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 85 วรรคสอง กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

* ประกอบมติคณะรัฐมนตรี *

(1) หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 เรื่องขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(2) พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560

(3) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560

**** ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป ****

กรณีความผิดเกี่ยวกับการพัสดุ

รายที่ 1-115/2555 ชื่อนางสายทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ตรวจรับงานจ้าง โครงการวางท่อระบายน้ำ คสล. และปรับปรุงผิวจราจรของเทศบาล
ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวทอง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานเทศบาล ได้รับแต่งตั้งให้เป็น
คณะกรรมการตรวจงานจ้างของเทศบาลในรายการวางท่อระบายน้ำ คสล. และปรับปรุงผิวจราจรในเขต
เทศบาล โดยตรวจรับงานจ้างซึ่งไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการในสัญญา เนื่องจากขอบบ่อพักน้ำสูงกว่าพื้นผิว
จราจรประมาณ 5 เซนติเมตร ทำให้เทศบาลเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับจ้างสร้างความเสียหายและสร้างความเดือดร้อน
แก่ประชาชนผู้สัญจรไปมา

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547

กรณี ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 7/2555

เมื่อวันที่ 14 มิ.ย. 2555

8) กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

มาตรา 87 วรรคหนึ่ง กรณีละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 87 วรรคสอง กรณีละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง /หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลา เกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร /กรณีมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบของทางราชการ

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

*ประกอบมติคณะรัฐมนตรี

- (1) หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร. 0205/ว.234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 เรื่อง ขอรื้อปรุปรุมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง บางกรณี
- (2) หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0401/ ว 50 ลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2510 เรื่อง การลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย กรณีลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศแล้วไม่เดินทางกลับ มารับราชการภายใน กำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ
- (๓) หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0206/ว107 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2542 เรื่องการปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดเวรรักษาการณ์ประจำสถานที่ราชการ

****ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป****

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ 1-108/2553 ชื่อ นายแทน ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ๕ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ช่วงที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน 2551 ถึงวันที่ 7 กรกฎาคม 2551 เป็นเวลา 19 วัน ติดต่อกัน ช่วงที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2551 ถึงวันที่ 13 สิงหาคม 2551 เป็นเวลา 28 วัน ติดต่อกัน และช่วงที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน 2551 ถึงวันที่ 25 ตุลาคม 2551 เป็นเวลา 41 วันติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายแทนไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันครบถ้วนเกินกว่าสิบห้าวันอยู่ 3 ช่วง ระยะเวลา คือตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน 2551 ถึงวันที่ 7 กรกฎาคม 2551 รวม 19 วัน วันที่ 17 กรกฎาคม 2551 ถึงวันที่ 13 สิงหาคม 2551 รวม 28 วัน และวันที่ 15 กันยายน 2551 ถึง วันที่ 25 ตุลาคม 2551 รวม 41 วัน ซึ่งรวมระยะเวลาที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งสามช่วงระยะเวลา จำนวน 88 วัน และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายแทนได้เคยถูกลงโทษตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการแล้ว 2 ครั้ง เป็นการกระทำผิดซ้ำซาก ไม่เข็ดหลาบ

มาตรา 87 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันครบถ้วนเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 8/2553

เมื่อวันที่ 20 ส.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-112/2553 ชื่อ นายนัน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 22 ถึงวันที่ 29 ธันวาคม 2551 โดยไม่มีเหตุผล
อันสมควร ส่วนระหว่างวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ถึงวันที่ 13 มกราคม 2552 มีอาการเจ็บป่วยแต่ เมื่อกลับมา
แล้วมิได้ยื่นใบลาป่วยตามระเบียบของทางราชการทันทีคงปล่อยเวลาเนิ่นนานแล้วจึงมายื่นในภายหลัง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายนันไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงเรียน ตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม 2551 ถึงวันที่
13 มกราคม 2552 โดยระหว่างวันที่ 22 ถึงวันที่ 29 ธันวาคม 2551 นายนัน ได้เดินทางไป ต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยม
เงินญาตินำมาใช้หนี้ ส่วนระหว่างวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ถึงวันที่ 13 มกราคม 2552 มีอาการเจ็บป่วยเป็นฝี
ที่ลำคอและบริเวณใบหน้ามีเม็ดตุ่มสีดำขึ้น แต่เมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันที่ 14 มกราคม 2552 แล้ว
มิได้ยื่นใบลาป่วยให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ แต่ได้มายื่นใบลาป่วยเมื่อ วันที่ 23 กรกฎาคม 2552
พร้อมแนบใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาล ระบุว่า เป็นผื่นขึ้นที่บริเวณใบหน้าเป็นฝีที่ลำคอ โดยใช้เวลารักษา
2 สัปดาห์ ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่าป่วยจริง จึงได้อนุญาตการลาดังกล่าว

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 87 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีละทิ้ง
หน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ รับทราบ และให้ติดตามการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเวลา 1 ปี

ประชุมครั้งที่ 8/2553

เมื่อวันที่ 20 ส.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-136/2553 ชื่อ นายปรี ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่ส่งผลการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ละทิ้งหน้าที่ชั่วโมงสอนและดืมสุราในโรงเรียน
ช่วงเวลาปฏิบัติราชการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายปรีเป็นผู้ป่วยทางจิตเวช มักจะมีพฤติกรรมละทิ้งและทอดทิ้งหน้าที่ราชการ
เมาสุรา และดืมสุราในเวลาราชการ และจากการตรวจสอบประวัติพบว่า ไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้น
เงินเดือน เนื่องจากไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 รอบการพิจารณา ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่
ทาง ราชการอย่างร้ายแรง เนื่องจากเจ็บป่วยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถือได้ว่า
เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ

มาตรา 110(1) และมาตรา 111 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการให้ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 9/2553

เมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-137/2553 ชื่อ นายพัฒน์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่กลับมาลงเวลาปฏิบัติราชการและดื่มสุรา ในเวลาราชการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายพัฒน์ มีพฤติการณ์ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่กลับลงเวลาปฏิบัติราชการ ย้อนหลัง และผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา อีกทั้งยังมีพฤติการณ์ดื่มสุราในเวลาราชการหลายครั้ง แต่ไม่ถึงกับมีอาการเมาและยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง มาตรา 87 วรรคหนึ่ง และมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

มติ รับทราบและติดตามความประพฤติเป็นเวลา 1 ปี

ประชุมครั้งที่ 9/2553

เมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ 1-133/2553 ชื่อ นางสาวฐาน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 5-16 มีนาคม 2551 ติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในระหว่างวันที่ 5-16 มีนาคม 2551 นางสาวฐานไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ติดต่อกัน โดยอ้างว่าป่วยเป็นโรคลมชักมีอาการมือเกร็งทั้ง 2 ข้าง แต่ไม่ได้เข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาล โดยจะ รับประทานยาแล้วนอนพักอยู่ที่บ้านพัก และเมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วก็ไม่ได้ยื่นใบลาป่วยในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการลา มาตรา 87 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน มติ รับทราบ ประชุมครั้งที่ 10/2553 เมื่อวันที่ 24 ก.ย. 2553 กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ 73 รายชื่อ 1-178/2553 ชื่อ นายม่วง ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาเวลากลางคืนของวันศุกร์ที่ 7 ธันวาคม 2550 ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายม่วง มิได้มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาในเวลากลางคืน ของวันที่ 7 ธันวาคม 2550 เพราะเข้าใจผิดว่าตนเพียงอยู่เวรในวันอังคารที่ 27 พฤศจิกายน 2550 นายม่วง ไม่มีเจตนาที่จะไม่มาอยู่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาในวันดังกล่าว อีกทั้งนายม่วง มีพฤติกรรมที่ไม่มาปฏิบัติ หน้าที่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาในเวลากลางคืนในปี 2549 หลายครั้ง ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่นายม่วงมาครั้งหนึ่งแล้ว โดยการงดโทษและให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ซึ่งนายม่วงจะต้องมีความระมัดระวังและเอาใจใส่ในเรื่องการอยู่เวรดังกล่าวให้มาก เพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดซ้ำอีก แต่ก็มาเกิดเหตุการณ์ขึ้น

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 87 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา และกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

โทษ งดโทษ ให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ประชุมครั้งที่ 14/2553

เมื่อวันที่ 26 พ.ย. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ 1-031/2554 ชื่อ นางเพ็ญ ตำแหน่งครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ละทิ้งหน้าที่ราชการและไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางเพ็ญ ซึ่งอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2553 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน คณะกรรมการสอบสวนได้พยายามติดต่อนางเพ็ญ และสอบถามญาติของนางเพ็ญ แต่ไม่ทราบว่านางเพ็ญไปอยู่ ณ ที่ใด และไม่สามารถติดต่อได้

มาตรา 87 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 4/2554

เมื่อวันที่ 3 มี.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ 1-087/2555 ชื่อ นายสงกรานต์ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 2-31 มีนาคม 2552 โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ภายหลังได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสงกรานต์ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 2-31 มีนาคม 2552 โดยเข้าใจว่านักเรียนสอบปลายภาคเสร็จแล้ว แต่เมื่อเปิดภาคเรียนแล้วได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ

มาตรา 87 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 6/2555

เมื่อวันที่ 17 พ.ค. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ 1-110/2555 ชื่อ นายสุนทร ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุนทรไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2553 เป็นต้นไป และไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

มาตรา 87 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 7/2555

เมื่อวันที่ 14 มิ.ย. 2555

กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

การที่ข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยอ้างเหตุว่าหน่วยงานต้นสังกัดไม่ทำการเบิกจ่ายเงินเดือนโดยไม่ทราบสาเหตุ และได้รายงานสถานภาพสมาชิกตอกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการว่าหยุดพัก ราชการจนเป็นเหตุให้เข้าใจว่าตนเองพ้นสภาพความเป็นข้าราชการ เป็นการละทิ้งหน้าที่ ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร และแม้จะได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่ทราบได้ที่ยังไม่ได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการ หรือหน่วยงาน ต้นสังกัดไม่มีคำสั่งไล่ออกจากราชการหรือพ้นจากราชการโดยการเกษียณอายุราชการ ผู้ถูกกล่าวหาทยอยมต้องมีหน้าที่มาปฏิบัติราชการตามปกติ ไม่อาจอ้างเพียงความรับรู้และ ความเข้าใจของตนที่จะไม่ต้องมาปฏิบัติราชการในช่วงระยะเวลาที่ผู้บังคับบัญชาได้ตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับช่วงระยะเวลาที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ไม่ปรากฏว่ามีกรยื่นใบลาหรือได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ลาราชการ จึงเป็น พฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการลา ของข้าราชการ เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (ผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.พ. จังหวัด กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม จนถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 พิจารณา แล้วยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากไม่ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2550 จนถึงวันที่ 3 มีนาคม 2551 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่ทำการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ทราบสาเหตุ และเหตุผล และได้รายงานสถานภาพสมาชิกตอกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการว่าผู้ฟ้องคดี หยุดพักราชการตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2550 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551 จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดี เข้าใจว่าตนเองพ้นสภาพความเป็นข้าราชการ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ และเพิกถอน คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิมนับตั้งแต่วันที่มิคำสั่งไล่ออกจากราชการ และคืนสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลา พักผ่อน ฉบับลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 เพื่อขออนุญาตลาพักผ่อนต่อผู้บังคับบัญชาในช่วง ตั้งแต่วันที่ 3 ถึงวันที่ 7 มีนาคม 2551 รวม 5 วันทำการ ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาแล้ว แต่ปรากฏว่านับตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม ถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 รวมเป็น 38 วันทำการนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารการปกครองจึงได้ทำรายงานสรุป การมาปฏิบัติราชการของข้าราชการที่ขาดราชการให้นายอำเภอทราบและเห็นควรเสนอให้จังหวัด พิจารณาดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงได้มีคำสั่งลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2551 แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินการทางวินัยกรณีผู้ฟ้องคดี ขาดราชการ

โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีพฤติการณ์ขาดราชการเป็นระยะ ถือเป็นการไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ และถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น มาแล้วตามคำสั่งลงวันที่ 20 มิถุนายน 2551 แต่ผู้ฟ้องคดียังคงมีพฤติการณ์ละทิ้งหน้าที่ราชการในช่วงระหว่างวันที่ 10 มีนาคม ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2551 ซึ่งเป็นพฤติการณ์เช่นเดียวกับที่เคยประพฤติเป็นประจำ ไม่มีการปรับเปลี่ยน พฤติกรรม ไม่มีการยื่นใบลา และไม่มีการติดต่อประสานงาน ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ประกอบกับถือเป็นการประพฤติประมาท ขัดแจ้งตาม ข้อ 4 (2) ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง และถือเป็นการกระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเข้าลักษณะเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา 85 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และ อ.ก.พ. จังหวัด ในการประชุม เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงมี คำสั่งลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 ลงโทษไล่ออกจากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 8 พฤษภาคม 2551 เป็นต้นไป อันเป็นมูลกรณีพิพาทในคดีนี้

เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ลาพักผ่อนในระหว่างวันที่ 3 ถึงวันที่ 7 มีนาคม 2551 รวม 5 วันทำการ ตามใบลาพักผ่อนของผู้ฟ้องคดีฉบับลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 เท่านั้น แต่เมื่อภายหลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติราชการในระหว่าง วันที่ 10 มีนาคม ถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 โดยไม่ปรากฏหลักฐานการยื่นใบลาหรือได้รับ อนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ลาราชการแต่อย่างใด และภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและในระหว่างขั้นตอนการสอบสวนข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงปรากฏ ตามรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ในระหว่างวันที่ 8 พฤษภาคม ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2551 จำนวน 52 วันทำการ ซึ่งเป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันเกินสิบห้าวันโดยไม่มีการยื่นใบลาหรือได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ให้ลาราชการ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยยอมรับว่า สาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีขาดราชการในช่วงระหว่างวันที่ 10 มีนาคม ถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ถูกตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและถูกลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น และถูกระงับการเบิกจ่ายเงินเดือนตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2550 ทำให้ ผู้ฟ้องคดีเสียขวัญกำลังใจ ไม่มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต และเขาใจว่าได้พ้นจากหน้าที่ราชการแล้ว เนื่องจากไม่มีการจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี และนายอำเภอได้รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ การขาดราชการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีขาดราชการต่อเนื่องกัน ในช่วงระหว่าง วันที่ 10 มีนาคม ถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 และระหว่างวันที่ 8 พฤษภาคม ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2551 และวันที่ 30 กรกฎาคม จนถึงวันที่ 26 สิงหาคม 2551 โดยไม่ได้ยื่นใบลาหรือ ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ลาราชการ ประกอบกับในระหว่างการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีให้การแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามแบบ สว. 4 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2552 และมีหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามหนังสือ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2552 ยอมรับว่า ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงเวลาดังกล่าวจริง แต่สาเหตุที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เนื่องจากผู้ถูกฟ้อง

คดีที่ 1 ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ เดือนสิงหาคม 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551 เป็นระยะเวลา 7 เดือน ทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่า พ้นจากราชการแล้ว และจากรายงานผลการสอบสวนผู้ฟ้องคดี ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามแบบ สว. 6 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2552 ขอให้จริง และพยานบุคคลให้การสอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 8 พฤษภาคม 2551 จนถึงปัจจุบัน ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินการทางวินัยกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ ระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน ถึงวันที่ 10 สิงหาคม 2550 เป็นความผิดวินัยฐานไม่อุทิศเวลาของตน ให้แก่ราชการ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จนถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น ตามคำสั่งลงวันที่ 20 มิถุนายน 2551 เมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยรวมแล้วเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันในช่วงระหว่าง วันที่ 10 มีนาคม ถึงวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 และในช่วงระหว่างวันที่ 8 พฤษภาคม ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2551 โดยข้ออ้างที่ไม่มาปฏิบัติราชการในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นข้ออ้างไม่มี เหตุอันสมควร ผู้ฟ้องคดีในฐานะข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ปลัดอำเภอ ย่อมต้องทราบดีว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จะได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงเพื่อสอบสวนกรณีผู้ฟ้องคดีขาดราชการก็ตาม แต่ทราบได้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ยังไม่ได้มีคำสั่งให้ ผู้ฟ้องคดีพักราชการ ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องมีหน้าที่มาปฏิบัติราชการตามปกติ และหากเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ดำเนินการหักเงินเดือนโดยไม่ชอบ ผู้ฟ้องคดีย่อมสามารถทำ หนังสือโต้แย้งคัดค้านได้ตามขั้นตอนและวิธีการ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ มิใช่เลือกใช้วิธีการไม่มา ปฏิบัติหน้าที่ราชการอันมิใช่วิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่อย่างใด และการที่บุคคลจะพ้นจากราชการได้นั้นต้องเป็นกรณีที่หน่วยงานที่ตนสังกัดมีคำสั่งไล่ออกจาก ราชการหรือพ้นจากราชการ โดยการเกษียณอายุราชการ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ยังไม่ได้มีคำสั่งไล่ออกจาก ราชการหรือพ้นจากราชการ หรือให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการ หรือผู้ฟ้องคดีได้พ้นจากราชการโดยการเกษียณอายุราชการ และ ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าไม่ได้รับคำสั่งให้พ้นจากราชการหรือคำสั่งอื่นใดที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการ แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอาศัยเพียงความรู้และความเข้าใจของตนเองมาอ้างเป็นเหตุให้ ไม่ต้องมา ปฏิบัติราชการในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงหาได้มีเหตุอันสมควรไม่ ประกอบกับในช่วง ระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติราชการนั้น ไม่ปรากฏว่ามีกรณียินใบลา หรือได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ให้ลาราชการแต่อย่างใด กรณีจึงมีพฤติการณ์อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ การกระทำ ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราว เดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุ อันสมควรและโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบของทางราชการ อันมีลักษณะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง (3) แห่ง พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีเคยขาดราชการจนถูกดำเนินการ ทางวินัย ฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการและถูกลงโทษทางวินัยโดยลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้นมาแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดียังคงมีพฤติการณ์ละทิ้งหน้าที่ราชการอันเป็นการกระทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก การที่ ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ 1 มีคำสั่งลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 ลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยไม่ปรากฏหลักฐานการยื่นใบลาและได้รับอนุญาตให้ลาตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกิน

สืบหาวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วย
กฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. 45/2560)

9) กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารและปลอมลายมือชื่อ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 94 วรรคสอง กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

* ประกอบมติคณะรัฐมนตรี

(1) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0203/ว.22 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2532 เรื่อง
การพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ

** ทั้งนี้ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป**

กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร,ปลอมลายมือชื่อ

รายชื่อ 1-182/2553 ชื่อ นางดำ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ปลอมลายมือชื่อของนางเขียว ซึ่งเป็นข้าราชการครูไปกู้เงินสวัสดิการฉุกเฉินสหกรณ์
ออมทรัพย์ครูโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ทำให้นางเขียวเดือดร้อนและชำระหนี้รายเดือนแทน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางดำเป็นผู้ที่มีปัญหาทางการเงิน และจะใช้วิธีการปลอมลายมือชื่อของ
บุคคลอื่นแล้วนำไปกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเป็นประจำ เมื่อนางเขียวทราบก็ได้ไปตรวจสอบก็พบว่านางดำ
ได้ปลอมลายมือชื่อของนางเขียวกู้เงินสวัสดิการฉุกเฉินสหกรณ์ออมทรัพย์ครูโดยมิได้ขออนุญาตนางเขียว
แต่ประการใด สาเหตุเนื่องมาจากนางเขียวได้ฝากบัตรประจำตัวของตนให้แก่นางดำไปเบิกค่ารักษาพยาบาลที่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่นางดำกลับนำบัตรประจำตัวของนางเขียวไปกู้เงินต่อสหกรณ์ออมทรัพย์ครู
ในนามของนางเขียว โดยที่นางเขียวมิได้มอบหมายหรือให้ความยินยอมแต่ประการใด เมื่อนางเขียวทราบ
ความจริงดังกล่าวแล้ว จึงได้แจ้งให้นางดำทราบ แต่นางดำก็ได้ดำเนินการใดๆ อันเป็นการแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้น เมื่อนางดำไม่ชำระเงินกู้คืนให้แก่นางเขียว สหกรณ์ออมทรัพย์ครูจึงได้หักเงินเดือนของนางเขียวเดือน
ละประมาณ 4,500 บาท เป็นเวลา 5 เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550) มีเงินต้น
จำนวน 22,000 บาท ดอกเบี้ย จำนวน 546.50 บาท โดยมีนางดำได้ทำหนังสือยอมรับสภาพหนี้ ลงวันที่
25 ธันวาคม 2549 พร้อมดอกเบี้ยคืนให้แก่นางเขียวภายในเดือนมกราคม 2550 ซึ่งหากนางดำไม่ชดใช้เงินกู้คืน
ยินยอมให้นางเขียวดำเนินการตามกฎหมายต่อไป แต่เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ นางดำก็ได้ปฏิบัติ
ตามสัญญาที่ให้ไว้แต่อย่างใด สอดคล้องกับคำให้การของนายขาวซึ่งได้ให้การว่า ก่อนที่ตนมาดำรงตำแหน่งที่
โรงเรียน ตนเคยได้ยินว่านางดำเคยมีพฤติกรรมในทำนองนี้กับข้าราชการครูรายอื่นๆ เช่นกัน

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 15/2553

เมื่อวันที่ 3 ธ.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร, ปลอมลายมือชื่อ

รายที่ 1-196/2553 ชื่อ นายสั้ม ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ร่วมกันกับนายชาวปลอมบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นเอกสารราชการขึ้นทั้งฉบับ โดยนำภาพถ่ายของนายสั้มติดลงในบัตรและพิมพ์ ข้อความหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นของนายชาว และระบุชื่อตำแหน่ง สังกัดผู้ถือบัตรว่า นายชาว ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการองค์การบริหารส่วนตำบล ลงในช่องผู้ออกบัตรเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสั้มและนายชาวได้ร่วมกันปลอมบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นเอกสารราชการขึ้นทั้งฉบับ โดยนำภาพถ่ายของนายสั้มติดลงในบัตรและพิมพ์ ข้อความหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเป็นของนายชาว และระบุชื่อตำแหน่ง สังกัดผู้ถือบัตรว่านายชาว ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ องค์การบริหารส่วนตำบล และลงลายมือชื่อปลอมของนายดำ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงในช่องผู้ออกบัตร หมายเลขบัตร วันออกบัตร บัตรหมดอายุ ซึ่งเป็นความเท็จ ความจริงแล้ว หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนตามที่ระบุในบัตรดังกล่าวมิใช่หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของนายสั้ม แต่เป็นของนายชาว และบุคคลทั้งสองมิใช่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและมีสังกัดที่ระบุไว้ในบัตรดังกล่าว และนายดำก็ได้ออกบัตรดังกล่าวให้กับบุคคลทั้งสอง และวันที่ 22 มกราคม 2549 นายสั้มได้นำเอกสารราชการปลอมดังกล่าวออกใช้แสดงต่อนายม่วงและนางเขียวเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมห้องสอบการแข่งขันพนักงานส่วนตำบลด้วยข้อความอันเป็นเท็จว่า นายสั้ม คือ นายชาวซึ่งเป็นผู้เข้าสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลจังหวัดศรีสะเกษ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 1 ต่อมาถูกดำเนินคดีอาญา และศาลฎีกามีคำพิพากษา ให้ลงโทษจำคุก 1 ปี ฐานเป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 16/2553

เมื่อวันที่ 17 ธ.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร,ปลอมลายมือชื่อ

รายที่ 1-033/2554 ถึงรายที่ 1-034/2554

ชื่อ (1) นางวัลลยา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ใช้เอกสารคำขอและหนังสือกู้ยืมเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในฐานะผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทนผู้กู้ แล้วนำไปมอบให้นางกนกพร โดยมีได้นำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

(2) นางกนกพร ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำการปลอมลายมือชื่อผู้อื่น จำนวน 8 ราย รวมทั้งผู้บังคับบัญชา พยานผู้กู้ และพยานผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทน ในหนังสือขอกู้ยืมเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ครู จำนวน 15 ฉบับ และนำเอกสารปลอมไปขอรับเงินแทนผู้กู้ เป็นเหตุให้ผู้ถูกปลอมลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ ได้รับความเสียหาย ถูกหัก เงินเดือน เพื่อชำระหนี้เงินกู้ทั้งหมด แล้วนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า โรงเรียนได้แจกจ่ายใบสำคัญรับเงิน (สลิป-เงินเดือน) ปรากฏว่ามีข้าราชการครูรวม 8 ราย ถูกหักเงินเดือนเพื่อชำระหนี้เงินกู้ฉุกเฉินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ครู จึงได้แจ้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนทราบ พร้อมทั้งไปตรวจสอบหลักฐานการหักเงินดังกล่าวที่สหกรณ์ออมทรัพย์ครู พบว่ามีการปลอมลายมือชื่อข้าราชการครู ทั้ง 8 ราย ในฐานะผู้กู้รวมทั้งปลอมลายมือชื่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นในใบคำขอและหนังสือกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังพบว่า นางวัลลยา และนางกนกพร ได้ทำหนังสือหลักฐานการมอบอำนาจปลอมให้ตนเองเป็นผู้รับเงินกู้แทนข้าราชการครูผู้กู้ทั้ง 8 ราย ในหนังสือกู้เงินฉุกเฉินจากสหกรณ์ดังกล่าวปรากฏลายมือชื่อของนางวัลลยา และนางกนกพร ทุกฉบับ โดยได้ตรวจสอบย้อนหลังไป 4 เดือน นางกนกพร ยอมรับว่าเป็นผู้ปลอมลายมือชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องในคำขอกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน อันได้แก่ผู้กู้ ผู้บังคับบัญชา พยานผู้กู้ พยานผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทน และมอบหมายให้นางวัลลยาเป็นผู้รับมอบอำนาจไปรับเงินแทน จำนวน 4 ฉบับ ส่วนอีก 11 ฉบับ นางกนกพร ได้ระบุชื่อตนเอง เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ไปรับเงิน แทน กรณีนางวัลลยา ทราบมาโดยตลอดว่าเอกสารที่เป็นหนังสือสำคัญกู้เงินของข้าราชการครูทั้ง 8 ราย เป็นเอกสารปลอม เมื่อนางวัลลยาได้รับมอบให้ไปรับเงินแทน นางวัลลยาก็หาได้บอกกล่าวแก่ผู้ที่มีชื่อเป็นผู้กู้ไม่ เมื่อผู้เสียหายได้ตรวจพบว่าเงินเดือนตนเองถูกสหกรณ์หักจึงไปตรวจสอบจึงพบข้อเท็จจริงกรณีนางวัลลยา จึงเป็นการใช้เอกสารปลอม กรณีนางกนกพร ได้กระทำการปลอมลายมือชื่อผู้กู้ ผู้บังคับบัญชา และพยานได้ดำเนินการปลอม ลายมือชื่อผู้กู้ จำนวน 8 ราย รวมทั้งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและพยานผู้กู้ พยานผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทนใน หนังสือขอกู้เพื่อเหตุฉุกเฉินของสหกรณ์ออมทรัพย์ครู จำนวน 15 ฉบับ พร้อมทั้งนำเอกสารปลอมดังกล่าวไป ขอรับเงินแทนผู้กู้ จนทำให้เจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์หลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง จึงจ่ายเงินให้ไป เป็นเหตุ ให้ผู้ถูกปลอมลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ได้รับความเสียหายถูกหักเงินเดือนเพื่อชำระหนี้เงินกู้ทั้งหมด แล้วนำเงินไปใช้เป็น ประโยชน์ส่วนตัว

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ภาคทัณฑ์นางวัลลยา และตัดเงินเดือนนางนกพร 5% เป็นเวลา 1 เดือน
มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษนางวัลลยาจากโทษภาคทัณฑ์เป็นโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และเพิ่มโทษนางนกพรจากโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

ประชุมครั้งที่ 5/2554

เมื่อวันที่ 18 มี.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร, ปลอมลายมือชื่อ

รายชื่อ 1-121/2556 ถึง รายชื่อ 1-123/2556

1. นางสาวนฤตา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
2. นางรสา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
3. นางนรา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ปลอมลายมือชื่อผู้อื่นในสัญญากู้ยืมเงิน แล้วนำไปใช้หลอกลวงผู้อื่น ทำให้ผู้นั้นหลงเชื่อจนมอบเงินให้ และศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกฐานปลอมเอกสารสิทธิ และใช้เอกสารสิทธิปลอม โดยนับโทษต่อกันตามจำนวนที่ฟ้องต่างกรรมต่างวาระ รวมเป็นเวลา 89 เดือน 60 วัน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวนฤตาเป็นภริยาของนายปกรณ์ โดยไม่จดทะเบียนสมรสกัน นายปกรณ์ได้ให้เงินนางสาวนฤตาไปออกเงินกู้ เพื่อนำดอกเบี้ยไปเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวในการกู้เงินแต่ละครั้ง นายปกรณ์จะให้นางสาวนฤตาทำสัญญากับผู้กู้ทุกราย โดยจะให้นางรสาและนางนราลงลายมือชื่อเป็นพยาน และถ้าผู้กู้คนใดไม่ส่งดอกเบี้ยเกิน 2 เดือน ก็ให้ฟ้องร้องดำเนินคดี ปรากฏว่ามีผู้กู้ที่ไม่ชำระหนี้ แต่นางสาวนฤตาก็มิได้ฟ้องและไม่ได้แจ้งให้นายปกรณ์ทราบ กลับปลอมแปลงเอกสารว่ามีผู้กู้มาขอขอกู้ต่อจะได้ไม่ ต้องส่งดอกเบี้ยให้นายปกรณ์ ภายหลังนางสาวนฤตาต้องกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ และยืมเงินเพื่อนครูไปส่งเป็น ค่าดอกเบี้ยให้นายปกรณ์ นางสาวนฤตาทำอย่างนี้เรื่อยมา พอนานวันเข้านางสาวนฤตาก็หาเงินไม่ได้ และไม่ได้ส่ง เงินให้นายปกรณ์ นายปกรณ์จึงนำสัญญากู้เงินทั้งหมดที่นางสาวนฤตามอบให้ไปทำการตรวจสอบ ปรากฏว่าเป็นสัญญาเงินกู้ปลอมจำนวนมาก โดยวิธีปลอมลายมือชื่อผู้กู้ นางสาวนฤตาลงลายมือชื่อเป็นผู้ให้กู้ นางรสาและนางนรา เป็นพยานนายปกรณ์จึงได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน และมีการฟ้องร้องกันถึง 32 คดี โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกนางสาวนฤตา ฐานปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม โดยนับโทษต่อกันตามจำนวนที่ฟ้องต่างกรรมต่างวาระ รวมเป็นจำคุก 89 เดือน 60 วัน ส่วนนางรสา และนางนรา ศาลพิพากษาว่าไม่มีส่วนร่วมกระทำความผิด ยกฟ้องทุกคดี

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ปลดนางสาวนฤตา ออกจากราชการ ยุติเรื่อง นางรสา และนางนรา

มติ รับทราบทั้ง 3 ราย

ประชุมครั้งที่ 10/2556

เมื่อวันที่ 17 ต.ค. 2556

10) กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล โดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่เกิดความเสียหายแก่ราชการ

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 85 วรรคสอง กรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

***ประกอบมติคณะรัฐมนตรี**

(๑) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548

****ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป****

กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายชื่อ 1-042/2553 ชื่อ นายอาคม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ทำร้ายร่างกายนายคาถา นักเรียน ด้วยวิธีการใช้ท่อพีวีซีตีที่ก้นและหลังเนื่องจาก แต่งตัวไม่เรียบร้อย จึงสั่งให้นักเรียนหยุดแต่นักเรียนไม่หยุด แต่ต่อมาใช้มือตบหน้านักเรียนอีก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2550 เวลา 15.50 น. นายอาคมปฏิบัติหน้าที่ ควบคุมดูแล นักเรียนกลับบ้าน และได้กล่าวตักเตือนนายคาถา ที่แต่งกายไม่เรียบร้อยโดยสั่งให้ นายคาถาหยุด และ แต่งกายให้เรียบร้อยก่อน แต่นายคาถาไม่หยุด แต่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายอาคม โดยการจัดการแต่งกาย ให้เรียบร้อย นายอาคมจึงได้ทำโทษนายคาถาโดยการตีด้วยท่อพีวีซีที่ก้นและหลัง นายคาถาได้ตอบโดยใช้ กระเป๋านักเรียนฟาดข้อมือนายอาคม และมีการทะเลาะถึงขั้นชกต่อยกัน และพากันไปที่ห้องกิจการนักเรียน จนการทะเลาะหยุดลงแล้ว แต่มีการทะเลาะกันอีกที่ห้องกิจการนักเรียน และนายอาคมได้ใช้มือตบหน้า นายคาถาอีก และนายอาคมเคยลงโทษนักเรียนและเคยถูกผู้อำนวยการโรงเรียนว่ากล่าวตักเตือนมาแล้ว แต่ยังไม่ปฏิบัติอีก

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและ หน่วยงาน ทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและกรณีไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ.เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ประชุมครั้งที่ 5/2553

เมื่อวันที่ 9 ก.ค. 2553

กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายชื่อ 1-023/2554 ชื่อ นายขาว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง รายงานการเลื่อนขั้นเงินเดือนของนายเขียวผิดพลาดเรื่องจำนวนการลาจาก 8 ครั้ง เป็น 5 ครั้ง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายขาวรายงานเท็จเรื่องการลาของนายเขียวต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนายเขียว ตามบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการแบบสรุปผลบัญชีแสดงวันลาของข้าราชการครู นักการภารโรง นายขาวรายงานผิดพลาดเรื่องจำนวนการลาจากการลา 8 ครั้ง เป็น 5 ครั้ง เป็นเหตุให้นายเขียวได้รับประโยชน์สมควรได้

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงาน การศึกษา มติคณะรัฐมนตรี

โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 2/2554

เมื่อวันที่ 13 ม.ค. 2554

กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของ ทางราชการ ที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายชื่อ 1-040/2556 ชื่อ นายอำ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญ การพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ได้ลงโทษนักเรียนที่หนีเรียน 2 คน โดยใช้โซ่ล่ามนักเรียนไว้กับต้นไม้ภายในโรงเรียน และประกาศทางเครื่องขยายเสียงเพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ไปดูนักเรียนที่ถูกล่ามโซ่ว่าเป็นตัวประหลาด การกระทำดังกล่าวเป็นการกดขี่ข่มเหงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนทั้งสองคนปราศจากเสรีภาพในร่างกาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายอำได้ลงโทษนักเรียนที่หนีเรียน คือเด็กชายเอ และเด็กชายบี โดยใช้วิธี ใช้โซ่ล่ามไว้กับต้นไม้หน้าอาคารฝ่ายพัฒนาผู้เรียนภายในโรงเรียน และจัดให้มีการประกาศเครื่องขยายเสียง เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ไปดูนักเรียนที่ถูกล่ามโซ่ว่าเป็นตัวประหลาด เพราะเด็กนักเรียนทั้งสองหนีเรียนเป็นประจำ นายอำจึงล่ามโซ่และอบรมเด็กนักเรียนทั้งสองด้วยวาจา แต่ต้องการให้หลบจำไม่กล้าหนีเรียนอีก แต่การกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นการประจานก่อให้เกิดความรู้สึกอับอายขายหน้าเป็นการสร้างความกดดัน ด้านจิตใจแก่นักเรียนที่ถูกกระทำ

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงาน การศึกษา มติคณะรัฐมนตรี

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ประชุมครั้งที่ 1/2556

เมื่อวันที่ 17 ม.ค. 2556

กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายชื่อ 1-144/2556 นายประยุทธ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ลงโทษนักเรียนที่ไ้ผมยาวมากกว่าปกติ โดยวิธีใช้กรรไกรกลั่นผมเป็นเหตุให้พลาดไปถูกศีรษะเกิดบาดแผลฉีกขาดยาว 3 เซนติเมตร ลึก 1 เซนติเมตร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2555 เวลา 08.30 น. ระหว่างที่เด็กนักเรียนทำกิจกรรมตอนเช้า นายประยุทธ์ได้พบนักเรียนชายประมาณ 7-10 คน จับกลุ่มอยู่หน้าห้องน้ำไม่ยอมเข้าแถว จึงพานักเรียนทั้งหมดมายืนเข้าแถวหน้าเสาธงแล้วให้ทำกิจกรรมตอนเช้า พร้อมทั้งได้ตรวจร่างกายและ ทรงผมนักเรียนทุกคน ปรากฏว่าพบเด็กชายเทพไ้ผมยาวผิดระเบียบ นายประยุทธ์ จึงใช้กรรไกรตัดผม แต่เด็กชายเทพไ้ียงศีรษะไม่ยอมให้ตัดผมจนเป็นเหตุให้ปลายกรรไกรพลาดไปโดนศีรษะจนเกิดบาดแผล จึงนำส่งโรงพยาบาล โดยแพทย์ระบุว่าบาดแผลฉีกขาด ขอบเรียบยาวประมาณ 3 เซนติเมตร ซึ่งใช้เวลารักษาประมาณ 7 วัน พฤติกรรมเป็นการมิได้ใช้ความระมัดระวังเท่าที่ควร แต่ไม่มีเจตนาทำร้าย และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2548

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและ หน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี

โทษ งดโทษโดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ประชุมครั้งที่ 12/2556

เมื่อวันที่ 19 ก.ย. 2556

กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

การที่ข้าราชการไม่ไปปฏิบัติงานเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวันและไม่ได้ ปฏิบัติตามข้อ 17 วรรคหนึ่งของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 กล่าวคือ กรณีข้าราชการประสงค์จะลาป่วยจะต้องส่งใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา หรือกรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลา ในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ แต่ได้ยื่นใบลาป่วยโดยทางไปรษณีย์ภายหลังจากที่มี การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีจึงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และเมื่อพิจารณาจากหลักฐานใบรับรองแพทย์ เป็นกรณีที่แพทย์ผู้ให้การรักษานัดไปรับการตรวจรักษา และให้หยุดงานเพื่อรักษา อาการเจ็บป่วยเป็นครั้งคราว โดยไม่ปรากฏว่าอาการเจ็บป่วยถึงขนาดที่จะต้องนอนพัก รักษาตัวในโรงพยาบาล ทั้งยังพบว่าได้มีการลงเวลาปฏิบัติงานราชการจากเอกสารการลงเวลาปฏิบัติงานราชการ แต่ไม่ลงเวลากลับ แสดงให้เห็นได้ว่าอาการป่วยเจ็บยังไม่ถึงขนาดรุนแรง ที่ต้องหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันหลายวัน อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเดินทางไปปฏิบัติ ราชการหรือยื่นใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาได้ตามระเบียบของทางราชการ และแม้ว่า ไม่สามารถยื่นใบลาด้วยตนเองได้ แต่สามารถให้ผู้อื่นยื่นใบลาแทนได้ กรณีจึงยังไม่อาจ ถือได้ว่ามีเหตุผลอันสมควรและเป็นการจงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการลา คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการครูประจำโรงเรียน น. สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีอาการเจ็บป่วยได้เข้ารับการรักษาพยาบาล จากสถานพยาบาลของรัฐหลายแห่ง ซึ่งในการนี้ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (ผู้อำนวยการ โรงเรียน น.) ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อขอลาป่วยพร้อมทั้งเอกสารแนบต่าง ๆ แต่ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ 2 ได้มีคำสั่งลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีคำสั่งลงวันที่ 3 มิถุนายน 2553 ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นอุทธรณ์ แต่ยังไม่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยจากคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ และ ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมและได้รับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ อันพึงมีพึงได้

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครูประจำโรงเรียน น. แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการที่โรงเรียน ข. เป็นเวลา 1 ปี และเมื่อครบกำหนด 1 ปี โรงเรียน ข. ได้มีหนังสือลงวันที่ 21 สิงหาคม 2552 ส่งตัวผู้ฟ้องคดีกลับโรงเรียน น. ตนสังกัด เดิมตั้งแต่วันที่ 22 สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ไปรายงานตัวปฏิบัติงานที่โรงเรียน น. ตามหนังสือส่งตัวของโรงเรียน ข. จนถึงวันที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไปสอบสวน ขอให้จริงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2552 ซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามข้อ 17 วรรคหนึ่งของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 กล่าวคือ จะต้องส่งใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือ ในวันที่ลา หรือกรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีอาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้คล้ายจะอาเจียน ปวดบริเวณ เบ้าตา มองเห็นภาพไม่ชัด และมีภาพซ้อน และได้เข้ารับการตรวจรักษาอาการปวดดังกล่าว รวม 9 ครั้งนั้น แพทย์ระบุอาการเจ็บป่วยทางตาของผู้ฟ้องคดีสอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีมีอาการ ผิดปกติที่ตาข้างซ้าย ระดับการมองเห็นของตาซ้าย ผิดปกติ เนื่องจากสายตาสั้นร่วมกับสายตายาว และกระจกตาแห้ง ส่งผลให้มองเห็นภาพไม่ชัด เห็นภาพซ้อน และมีอาการเวียนศีรษะ สวนตาขาวปกติ ซึ่งเมื่อแก้ไขด้วยแว่นแล้วอาการดีขึ้นแต่ไม่หายขาด แพทย์แนะนำให้ปิดตาซ้ายเมื่อไปทำงาน แต่ผู้ฟ้องคดีกลับอ้างว่าหากปิดตาซ้ายแล้วจะสอนหนังสือไม่สะดวก แม้ผู้ฟ้องคดีมีอาการเจ็บป่วย ทางตาและได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์ในโรงพยาบาลหลายแห่งจริงตามคำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากใบรับรองแพทย์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏว่าอาการ เจ็บป่วยของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่แพทย์ผู้ให้การรักษานัดให้ผู้ฟ้องคดีไปรับการตรวจรักษาและ ให้หยุดงานเพื่อพักรักษาอาการเจ็บป่วยดังกล่าวเป็นครั้งคราว โดยไม่ปรากฏว่ามีอาการเจ็บป่วย ถึงขนาดที่จะต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล และหลังจากวันที่ 14 พฤศจิกายน 2552 จนถึงวันที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไปสอบสวนขอเท็จจริงที่โรงเรียน น. เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2552 ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการตรวจรักษาอาการป่วยของผู้ฟ้องคดี ที่โรงพยาบาลใดอีกเลย ประกอบกับเอกสารบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการครู ของโรงเรียน น. พบลายมือชื่อการลงเวลาปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีในวันที่ 26 และวันที่ 27 ตุลาคม 2552 แต่ไม่ได้ลงเวลากลับ และพยานบุคคลให้การสอดคล้องกันว่าพบเห็นผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 เวลาประมาณ 06.30 นาฬิกา โดยผู้ฟ้องคดีเดินทางมาลงเวลา ปฏิบัติงานและพยานได้พูดคุยทักทายกับผู้ฟ้องคดี และหลังจากลงเวลาปฏิบัติงานแล้วผู้ฟ้องคดี ก็ได้ขึ้นรถจักรยานยนต์จากโรงเรียนและไม่ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกเลย แสดงให้เห็นว่าอาการ เจ็บป่วยของผู้ฟ้องคดียังไม่มีอาการรุนแรงถึงขนาดที่จะต้องหยุดรักษาตัวติดต่อกันหลายวัน อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเดินทางไปปฏิบัติราชการหรือยื่นใบลาป่วยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่โรงเรียน น. ตามระเบียบของทางราชการได้ และแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถ ยื่นใบลาได้ด้วยตนเอง แต่สามารถให้ผู้อื่นลาแทนได้เช่นกัน ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าได้จัดส่งหนังสือ รายงานอาการเจ็บป่วยและแนบใบรับรองแพทย์พร้อมใบนัดการตรวจรักษาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนอย่างน้อย 9 ครั้งนั้น เป็นเหตุที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอเท็จจริงและอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่ามีอาการเจ็บป่วยทางสายตาและไม่ได้ยื่น ใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการยังไม่อาจถือได้ว่ามีเหตุผลอันสมควร และกรณีดังกล่าวถือเป็นการจงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลานาน เกินสิบห้าวันโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการลา การที่คณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจละทิ้ง หน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีมติว่าสมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว ดังนั้น มติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 ที่เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้ออกจากราชการ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2553 ที่มีคำสั่งตามมติของที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ดังกล่าวให้ไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 22 สิงหาคม 2552

จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ ด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่
อ. 1266/2559)

11) กรณีความผิดเกี่ยวกับคดีอาญา

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 84 วรรคหนึ่ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาคแลเที่ยงธรรม มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่ รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคหนึ่ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติ ศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

มาตรฐานโทษ ลดขั้นเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์

มาตรา 94 วรรคสอง การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

****ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป****

กรณีความผิดฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้

รายที่ 1-116/2560 นางแอสตัน ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก ในความผิดฐานโกงเจ้าหนี้

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางแอสตันกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยมีพฤติการณ์เจตนา เพื่อมิให้ เจ้าหนี้ของตนหรือของผู้อื่นได้รับชำระหนี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเหตุให้ถูกฟ้องร้องเป็นคดีอาญาต่อศาล จังหวัด ฐานโกงเจ้าหนี้ มาตรา 350 ตามประมวลกฎหมายอาญา ศาลจังหวัดมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก 6 เดือน โดยไม่รอลงอาญา และคดีถึงที่สุด

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี การกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 5/2560

เมื่อวันที่ 23 มิ.ย. 2560

กรณีความผิดฐานประพฤติด้อย่างร้ายแรง ลักทรัพย์

รายที่ 1-117/2560 นางแอสตัน ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำความผิดอาญาข้อหาลักทรัพย์ ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 4 ปี 6 เดือน
ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางแอสตันกระทำความผิดอาญาข้อหาลักทรัพย์ร่วมกับบุคคลภายนอกจนถูกศาล
พิพากษาให้จำคุกเป็นเวลา 4 ปี 6 เดือน และร่วมกันใช้เงินจำนวน 22,800 บาท คดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี การกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 5/2560

เมื่อวันที่ 23 มิ.ย. 2560

กรณีความผิดเกี่ยวกับคดีอาญา

รายที่ 1-117/2564 นางแนน ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง ได้จัดทำเอกสารและได้นำเอกสารดังกล่าวไปวางบริเวณที่สาธารณะต่างๆ โดย
เอกสารดังกล่าวมีข้อความปรากฏในลักษณะเกิดความเสียหายต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2558 นางแนน ได้ร่วมกับนายชัย และนายชอบจัดทำใบปลิว
เป็นเอกสารและนำไปวางบริเวณที่สาธารณะต่างๆ โดยเอกสารมีข้อความปรากฏในลักษณะเกิดความเสียหาย
ต่อสำนักงานเขตพื้นที่ โดยคำพิพากษาศาลจังหวัด คดีอาญา ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัด จันทบุรี นางแนน
จำเลยเรื่อง หมิ่นประมาท พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 จำคุก
6 เดือนและปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลด
โทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือนและปรับ 20,000 บาท หลังกระทำ
ความผิดจำเลยได้กล่าวขอโทษผู้เสียหาย โดยผู้เสียหายได้ให้อิवाทแก่จำเลยให้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ และ
ผู้เสียหายไม่ติดใจเรียกร้องค่าเสียหาย

มาตรา 89 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กลั่นแกล้งกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจาก
ความเป็นจริง

โทษ ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละสองของเงินเดือน

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 4/2564

เมื่อวันที่ 23 เม.ย. 2564

กรณีความผิดฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ฉ้อโกง

รายที่ 1-028/2557 นางอร ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง ร่วมกับพวกรวม 3 คน ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนทั่วไปโดยมิได้รับอนุญาต
 จากนายทะเบียนจัดหางานกลาง ทำให้ผู้เสียหาย ซึ่งประสงค์จะไปทำงานที่ประเทศเกาหลี จำนวน 12 ราย
 หลงเชื่อมอบเงินให้คนละ 50,000 บาท เป็นค่าบริการ โดยที่พวกตนไม่มีความสามารถที่จะส่งผู้เสียหายไป
 ทำงานต่างประเทศได้ตามที่อ้าง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า พฤติการณ์ของนางอร เป็นความผิดวินัยที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามคำพิพากษาถึงที่สุดว่า
 การกระทำของจำเลยที่ 2 นางอร และที่ 3 สิบเอกชนะ มีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครอง
 คนงาน พ.ศ.2528 มาตรา 91 ตรี ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 341, 86 เป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมาย
 หลายบท ให้ลงโทษบทหนักที่สุด จำคุกคนละ 2 ปี และคืนเงินแก่ผู้เสียหายทั้ง 12 ราย คนละ 50,000 บาท
 พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 3/2557

เมื่อวันที่ 20 มี.ค. 2557

กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ฉ้อโกงประชาชน

รายชื่อ 1-091/2557 นางพร ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำผิดอาญาในความผิดต่อพระราชกำหนดกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
 พ.ศ.2527 จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางพรถูกพนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาลในความผิดต่อพระราชกำหนดการกักขังเงินที่
 เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า นางพรกระทำผิดตามฟ้องแต่มีเหตุ
 บรรเทาโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จึงลดให้หนึ่งในสาม คงลงโทษจำคุกเป็นเวลา 3 ปี
 4 เดือน

มาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
 ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ.2549 ข้อ 2(1)

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 7/2557

เมื่อวันที่ 24 ก.ค. 2557

12) กรณีความผิดลอกเลียนผลงานทางวิชาการ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 91 วรรคหนึ่ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น การฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรฐานโทษ ไล่ออก/ปลดออก

****ทั้งนี้ ในเรื่องระดับโทษจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป****

กรณีความผิดลอกเลียนผลงานทางวิชาการ

รายชื่อ 1-010/2557 นายประทวน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อไปใช้ในการเลื่อน
วิทยฐานะให้สูงขึ้น

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผลงานทางวิชาการของนายประทวน เหมือนผลงานทางวิชาการของนายคำทั้งรูปเล่ม
คำนิยาม เนื้อหา เกินกว่าร้อยละ 90 ซึ่งมีจุดแตกต่างแค่เศษส่วนของคำทศนิยมและนายประทวนก็ยอมรับว่า
ไม่ได้ทำผลงานทางวิชาการด้วยตนเอง เนื่องจากประสบอุบัติเหตุในช่วงก่อนที่จะยื่นคำขอประเมินและ
ส่งผลงานทางวิชาการ

มาตรา 91 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น
หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่น ทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งการเลื่อน
ตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 2/2557

เมื่อวันที่ 20 ก.พ. 2557

กรณีความผิดลอกเลียนผลงานทางวิชาการ

รายที่ 1-253/2562 นางปloom ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กระทำผิดวินัยในเรื่อง คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทาง
วิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการขอเสนอปรับปรุงกำหนดตำแหน่งและเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการ
ให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางปloom ได้คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของนางสาวนิต โดยไม่ได้รับ
อนุญาต ไม่ได้ขออนุญาตจากเจ้าของผลงาน ไม่ได้อ้างอิงชื่อเจ้าของผลงานไว้ในบรรณานุกรม โดยอ้างอิงเพื่อ
นำไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง เพื่อให้ตนมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษจริง
โดยนางปloom อ้างว่า ตนได้นำผลงานทางวิชาการของนางสาวนิต มาประยุกต์ใช้ประกอบการทำผลงานทาง
วิชาการของตน เป็นการนำมาใช้บางช่วงบางตอนเท่านั้น แต่จากข้อเท็จจริงพบว่า นางปloom ได้คัดลอกหรือลอก
เลียนผลงานทางวิชาการของนางสาวนิต จำนวน 5 บท ได้คัดลอก ลอกเลียน แกะไขบรรณานุกรมท้ายบททั้งหมด
และคัดลอกหรือลอกเลียนภาคผนวกผลงานทางวิชาการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพร้อมทั้งแบบ
ฝึกทักษะทั้งชุด คัดลอกหรือลอกเลียนและนำเอาแบบฝึกหัดซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 5 ชุด พร้อม
ทั้งเฉลยคำตอบมาใช้เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งเหมือนต้นฉบับของนางสาวนิต เกือบทั้ง
เล่ม

มาตรา 91 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณี คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น
หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่น ทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งการเลื่อน
ตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

ประชุมครั้งที่ 11/2562

เมื่อวันที่ 15 พ.ย. 2562

บรรณานุกรม

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง. (2551 - 2562). คดีพิพาทเกี่ยวกับวินัย (ที่ลงเผยแพร่ในวารสารวิชาการศาลปกครอง ตั้งแต่ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม) 2551 ถึงปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) 2562). กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและวิชาการ

สำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับแก้ไขปรับปรุง ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.ค.ศ.

สำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). คู่มือกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2557 - 2564. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.ค.ศ.

คณะจัดทำหนังสือรวมกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เล่ม 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ที่ปรึกษา

1. ดร.กนิษฐา ฐานะวุฒิกุล ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
2. นายปกิจพจน์ กมลวรรณ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
3. ดร.เมตตา แสงลาก รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
4. ดร.นพมาศ วรพาบ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ผู้จัดทำ

นางแสงเดือน พรพานิช นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวจิตภา สายสูง นิติกรปฏิบัติการ